

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Tot mai multe bunuri de larg consum pentru populație

A trecut puțin timp de când, în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie, colectivele de muncă din întreprinderile patriei noastre au răspuns cu hotărîre chemării adresate de muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii din unele întreprinderi din regiunea Stalin.

Avîntul de masă care caracterizează întrecerea socialistă constituie o dovadă a voinței celor ce muncesc de a înlăți necontent unitatea dintre partid și popor, de a contribui prin toate mijloacele la succesele construcției noastre pașnice.

În numeroase întreprinderi, strădania colectivelor de muncă se îndreaptă spre creșterea producției bunurilor de larg consum, spre producerea unor cantități mereu sporite de bunuri alimentare, textile, etc., de bună calitate și în sortimente cât mai variate.

Faptele de zi de zi, realizările tot mai însemnate obținute în lupta pentru traducerea în viață a angajamentelor luate, confirmă acest lucru. În numai opt zile de la luarea angajamentelor, muncitorii uzinelor textile „Moldova” Botoșani au depășit planul de producție, obținînd 460 kg. fire de bumbac și 450 m.p. pînă peste plan. În fruntea întrecerii se află comunistii uzinelor, Maria Plugaru și alții, al căror exemplu în muncă este urmat îndeaproape de tineret în rîndul căruia primeașcă utemistii. Colectivul fabricii „Flora” dă zilnic peste plan cîte 5.000 kg. conserve de legume, cîte 2.000 kg. de dulceturi și cîte 2.000 kg. compoturi de fructe. Asemenea exemple sînt numeroase azi în patria noastră. Ele dovedesc că oamenii muncii înțeleg însemnătatea deosebită pe care o are pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc transpunerea în viață a sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953.

Pe specificul activității lor, oamenii muncii din industria țării au pornit o nouă etapă a luptei pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, pentru sporirea producției bunurilor de larg consum. Întrecerea socialistă ce se desfășoară în cîntecă celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie constituie un bun prilej pentru obținerea de noi succese în lupta pentru continuă îmbunătățire a aprovizionării populației.

Pentru aceasta, oamenii muncii din industria noastră au datoria să lupte pentru obținerea de țesături, confecții, încălțăminte în cantități sporite, de bună calitate și în sortimente cît mai variate. În această acțiune ei trebuie să țină seama de necesitățile cele mai urgente ale populației legate în primul rînd de apropierea iernii.

În perioada de timp în care se desfășoară actuala etapă a întrecerii socialiste, industria alimentară se află în plin avînt al producției. Bogata recoltă de legume și zarzavaturi, de fructe și sfeclă de zahăr, etc. din acest an, dă posibilitate întreprinderilor producătoare de conserve, sucuri de fructe, băuturi, zahăr, etc. să lucreze din plin. Aceste condiții ridică necesitatea unei cît mai bune organizări a activității întreprinderilor, înțit să dea maximum de randament, să producă bunuri alimentare de calitate superioară.

În industria zahărului, sporirea producției în campania de lucru din acest an cere din partea conducătorilor fabricilor pe lîngă organizarea unui flux tehnologic continuu și fără întrerupere și o susținută preocupare pentru reducerea într-o măsură cît mai mare a pierderilor din prelucrarea sfeclei de zahăr. Este știut că prin scăderea procentului de pierderi, fabricile de zahăr pot asigura sectorului alimentar sporuri însemnate de zahăr din care se pot fabrica tot mai multe produse zaharoase. Tocmai pentru acest considerent, în campania de lucru din acest an se impune necesitatea aplicării temeinice a metodei inginerului sovietic Iarovoi. Reducînd pierderile prin folosirea celor mai bune metode de lucru, și urmărind realizările obținute, cu ajutorul graficelor orare, așa cum prevede această metodă, colectivele de muncă din fabricile de zahăr vor aduce un aport mai însemnat la aprovizionarea populației cu cantități mai mari de zahăr și produse zaharoase.

Un rol de seamă în sporirea produc-

ției bunurilor de larg consum îi au și întreprinderile metalurgice și electrotehnice. Prin dezvoltarea secțiilor anexe, prin sporirea continuă a sortimentelor fabricate, ele pot și trebuie să contribuie la continuă îmbunătățire a aprovizionării populației cu produse de uz casnic de care au nevoie cetățenii. Nu mai trebuie tolerate cazuri ca întreprinderi mari, cu multe posibilități, cum sînt de exemplu uzinele „I. Mai”-Ploiești, să desconsidere cu totul problema înființării secțiilor producătoare de bunuri de larg consum. Conducerea întreprinderilor metalurgice și electrotehnice au datoria să privească producția bunurilor de larg consum ca o sarcină de seamă, de care răspund ca și de producția principală a întreprinderii respective.

Asigurarea unui belșug de produse de consum popular este strîns legată și de felul în care își desfășoară activitatea industria locală și cooperăția meșteșugărească. Valorificînd la maximum inepuizabilele resurse locale, punînd un deosebit accent pe producerea bunurilor alimentare, unitățile subordonate organelor locale ale puterii de stat, precum și cele cooperatiste, vor putea contribui la aprovizionarea populației cu produse specifice regiunii respective în sortimente tot mai bogate.

În cele mai variate ramuri de activitate, oamenii muncii pot și trebuie să-și aducă aportul lor la sporirea producției bunurilor de larg consum. Practica dovedește însă că în activitatea multor întreprinderi există deficiențe care frînează lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Departele de a ogîndi vreo preocupare pentru găsirea tuturor mijloacelor de a spori producția bunurilor de larg consum, conducerea multor întreprinderi manifestă încă lipsă de răspundere pentru îndeplinirea prevederilor planului de producție. Cum poate să-și îndeplinească sarcinile de plan fabrica de tricotaie „Osczo Terezia”-Timișoara, de exemplu, a cărei conducere mai tolerează încă depășirea consumurilor de materiale, stăgînrile în producție? Criticabilă este alături de conducerea acestei fabrici și Direcția Generală Industrială Tricotaie și Confecții din Ministerul Industriei. Ușoare care nu a izbutit să cuprindă sub controlul ei activitatea acestei fabrici, lipsind-o de sprijinul concret și imediat pe care trebuia să-l acorde pentru a o ajuta să-și îndeplinească sarcinile de plan.

În fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă, există numeroase rezerve interne care pot fi valorificate. Folosirea cît mai bună a utilajului, încreșterea rațională a materiei prime, îmbunătățirea organizării procesului de producție, sînt factori care contribuie nemijlocit la creșterea producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost. Întrecerea socialistă în cîntecă celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie trebuie să constituie pentru conducerea întreprinderilor rămase în urmă un prilej de a analiza temeinic deficiențele existente în activitatea lor și a lua toate măsurile necesare lichidării acestora.

Paralel cu lupta pentru sporirea producției bunurilor de larg consum, conducerea întreprinderilor trebuie să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii calității produselor. Pe măsura creșterii continue a nivelului lor de trai, consumatorii devin tot mai exigenți, prețind pe drept cuvînt produse mai bune, mai frumoase, mai trainice. Acestor pretenții sporite ale consumatorilor, oamenii muncii din industrie trebuie să le răspundă printr-o preocupare sporită pentru producerea de mărfuri de calitate superioară. Întrînd controlul calitatii, folosind înaintatele metode de lucru sovietice Ciutkih, Kovaliov, Iliev-Vlasov, colectivele de muncă pot dobîndi succese de seamă în rezolvarea acestei probleme.

Prin unirea forțelor lor, muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum, sprijiniți îndeaproape de către conducerea respective, vor putea ca în cadrul întrecerii în cîntecă Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie să obțină noi izbînzii pe calea creșterii bunăstării populației.

Să întîmpinăm cu cinste Congresul partidului și ziua de 7 Noiembrie!

Aplicarea metodei Iarovoi sporește producția de zahăr

Roadele primelor zile de lucru

În aceste zile cu zăhărași din Timișoara — așa îl numesc oamenii de prin împrejurimi pe muncitorii fabricii de zahăr — stai greu de vorbă. Au mult de lucru. Peste tot oamenii se mișcă repede, își fac semne, iar cu privirele urmăresc atent termometrul și aparatele gradate fiindcă fiecare loc de muncă este o verigă importantă în procesul de producție.

La bateria a doua de la difuzie s-a auzit un fluterat scurt. Brigadierul Iosif Klebeș face un semn cu mîna. Urmează o învîrtitură de manivelă și zeama din baterie a pătruns în măsurătorile de dozare. În același timp, tîndrîl H. Zaharia dă drumul sfeclei care trece într-un nou cazan de difuzie. Toți lucrează cu repeziune.

— Avem un angajament de îndeplinit — spune Iosif Klebeș — și trebuie dus la capăt. El, tovarășe Păscaru, ia vezi... Cel strigat se întoarce, face un semn și urcă repede balustrada de unde privește aparatele de evaporare.

— Este comunistul Neculae Păscaru, un zăhărar de mîna întâi, lui strigă Iosif Klebeș la ureche ca să birue zgomotul mașinilor. La el toate merg strîdu. Într-adevăr, la stația de evaporare pe care o conduce brigadierul Neculae Păscaru munca se desfășoară în bune condiții. După ce privi aparatele de evaporare Păscaru notă cu grijă pe graficul brigăzii: La ora 8 concentratia a fost de 70,7. Apoi se uită mîndru la tovarășii săi și le zîmbi. Știe Păscaru de ce le zîmbește căci și cei de la evaporare caută să sprijine alături de brigada sa, prin aplicarea metodei Iarovoi, lupta pentru reducerea pierderilor de zahăr.

La o temperatură mai scăzută brigada comunistului Păscaru obținuse o concentrație de 70,7 în loc de 60 cît prevedea normativul. Despre munca comunistului Păscaru am aflat și din altă sursă. Pe lîngă noi trece Mihai Sziszic, președintele comitetului de întreprindere care-i strigă lui Păscaru:

— Și voi ați contribuit la economisirea a 35 tone cărbune în numai 2 zile.

— Noi?

— Da. Prin metoda pe care o folosim, acela de a face o evaporare rapidă a apei din zeamă, ați ridicat concentrația peste normativ. Lucrînd cu o temperatură mai mică au fost economisite 35 tone de cărbune. Înțelegi? Și cu aceste ultime cuvinte președintele se depărta voios să ducă vestea primelor izbînzii și altor stații...

În dreptul aparatelor de saturație o tîndră cerceta cu hîrlita indicator picăturile de zeamă ce ieșeau dintr-un robinet.

— Tovarășe este chimist? I-am întrebat pe tov. Păscaru.

— De fapt, la noi, cam toți muncitorii sînt parcă niște chimiști. Dînsa e muncitoare la aparatul de saturat zeamă; nu e chimistă.

Pentru a cunoaște pe adevărații chimiști too, Păscaru mă conduce la laboratorul fabricii unde se fac analize. Inginerul chimist Vladimir Crăciunescu care lucrează la niște calcule ne întîmpină cu bucurie:

— Rezultatele sînt excelente. Un singur schimb a dat peste plan 3000 kg. zahăr...

Roadele primelor zile de lucru se arată din plin.

VIRGIL LAZAR
correspondentul „României Libere”
în regiunea Timișoara

In sectorul frunțaș al minei Lupeni

DEVA (de la corespondentul nostru). — Din primele zile de la pornirea întrecerii în cîntecă celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie brigăzile minei „Dionisie Fazekas” și Petru Spînu, din sectorul III al minei Lupeni, au reușit să extragă în fiecare sînt, zece de tone de cărbun peste plan.

Asemenea lor și brigăzile conduse de minerii Ion Rusu și Paul Alutlău își depășesc zilnic planul cu 30—40 la sută. Munca lor și a celorlalți mineri din sectorul III al minei Lupeni este plină de roade. Bunăoară pînă la 26 septembrie, minerii acestui sector au reușit să extragă peste sarcinile lunare de plan cu 28,9 la sută mai mult cărbune.

Sprijinul grupei sindicale

ARAD (de la corespondentul nostru). — De cînd muncitorii de la uzina textilă „30 Decembrie” din Arad au început să folosească o prelușă inițiativă pentru ridicarea întrecerii socialiste la un nivel mai înalt. În cadrul unei consfățări, membrii grupei sindicale nr. 34 din secția filatură schimbă II, au discutat despre inițiativa muncitorilor de la uzinele metalurgice „21 Decembrie” din București, de a sprijini pe cei rămași în urmă.

În grupa noastră sînt muncitorii frunțași care depășesc zilnic norma cu 20—50 la sută, a spus Gh. Purdel, organizatorul grupei sindicale. Nu putem spune însă despre toți același lucru dat fiind că unii nu reușesc să-și realizeze planul. Noi l-am ajutat pînă acum, dar sporadic, neorganizat. Se cere să-l sprijinim mai mult, ca întreaga grupă să lucreze bine și să-și depășească planul.

Membrii grupei sindicale au luat apoi cuvîntul și mulți dintre ei s-au angajat să ajute pe cei rămași în urmă. Astfel muncitorul Florin David a vorbit despre felul cum lucrează ea și s-a angajat să dea sprijin muncitorilor Viorica Codoban în așa fel încît aceasta să-și realizeze planul și să obțină depășiri de cel puțin 10 la sută. Alți filatori au hotărît de asemenea să sprijine pe cei care întîmpină greutăți în muncă. De pildă, Iuliana Vereș va sprijini pe Juncan Aurelia, iar Marcela Sas pe Rozalia Palii.

Inițiativa muncitorilor de la uzinele „21 Decembrie” a fost îmbrățișată și de celelalte grupe sindicale de la „30 Decembrie”. Aplicarea ei va ajuta muncitorii să obțină noi succese în întrecerea socialistă.

Pămînturi desțelenite

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Primăvara aceasta în comuna Rușii-Munți din raionul Toplița, țărani muncitori au desțelenit prin muncă voluntară 25 ha. de pășune care nu mai producea iarbă pentru vite. La indemnul agronomilor, ei au semănat suprafața desțelenită cu în prețuri foarte mici. La recoltă au obținut o producție record de în prețuri foarte mici.

Toplița de în, care a primit întreaga producție de în, a plătit comunei 40.000 lei, sumă din care se construiesc în prezent un mare grajd comunal. De asemenea, din această sumă s-au dat premii țăranilor muncitori care s-au distins în munca voluntară pentru întregirea culturilor de în. Recent, țăranii muncitori din Rușii-Munți, din drumul de comitetul executiv al satului popular comunal, au hotărît să desțelenască încă o suprafață de pășune neproductivă pe care s-o înșămînteze tot cu în. Pe cele 25 ha. desțelenite anul acesta vor cultiva la primăvară, prin muncă voluntară, porumb.

După exemplul țăranilor muncitori din Rușii-Munți, țăranii muncitori din numeroase alte comune ale raionului Toplița, au început și ei să desțelenască pămînturile neproductive. La Sub-Cetate, Gălăușas, etc. vor fi redat agriculturii peste 600 ha. teren, care înainte era neproductiv.

Plecarea delegației guvernamentale a Republicii Populare Romine la Berlin

La 5 octombrie 1954 a plecat la Berlin delegația guvernamentală a Republicii Populare Romine, care va participa la festivitățile ce vor avea loc cu ocazia celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane.

Delegația este compusă din tovarășii: Chi-vu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației și tov. Mihai Florescu, ministrul Industriei Chimice.

Din delegație face de asemenea parte tov. Gheorghe Stoica, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.D. Germană. La plecarea delegației au fost prezenți tovarășii: Petre Borila, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, M. Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., S. Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Gheorghe Ciocara, ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, Ion Dumitru, ministrul Industriei Petrolului, Eugen Matyas, ministrul Industriei Cărbunului, Carol Loncear, prim locțiitor al ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, Dionisie Ionescu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe și alții.

Au fost de asemenea de față la plecare, reprezentanți ai Ambasadei R.D. Germane în frunte cu ambasadorul Werner Eggerath.

(Agerpres)

Spectacol de gală al Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Marti seara, în sala Teatrului C.C.S., a avut loc un spectacol de gală dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

La spectacol au asistat tovarășii: Al. Moghioros, Miron Constantinescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, M. Dalea, Constanța Crăciun, L. Răutu, Sorin Toma, A. Bunaciu, M. Măcavei, general locotenent L. Sălăjan, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, generali și ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, oameni de artă și cultură, frunțași ai întrecerii socialiste.

Înainte de începerea spectacolului, tov. Elena Horea, vicepreședinte al Comitetului executiv al Statului Popular al orașului București, a salutat, în numele oamenilor muncii din Capitală, pe solii artei și poporului chinez.

A răspuns conducătorul Ansamblului, general Cen I care a spus printre altele: „Permiteți-mi ca în numele tuturor tovarășilor

din Ansamblul nostru, în numele poporului țării noastre, al Armatei noastre și în numele tovarășului Mao Tze-dun, să exprim conducătorilor Republicii Populare Romine, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, mulțumirile noastre edinci, să adresăm în același timp întregului popor român și Forțelor sale Armate recunoștința noastră și salutul nostru fierbinte.

Cuvintele conducătorului Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare au fost subliniate de vii aplauze. S-au intonat imnurile de stat ale R.P.R. și R. P. Chineze. Apoi, pe scenă, Ansamblul chinez a prezentat ultimul său spectacol în Capitala patriei noastre.

Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

La sfîrșitul spectacolului, publicul a făcut o caldă manifestare de prietenie, oferind numeroase buchete de flori solilor artei marelui popor chinez.

(Agerpres)

LA A 5-A ANIVERSARE A PROCLAMĂRII R. P. CHINEZE

DELEGAȚIA GUVERNAMENTALĂ A R. P. R. LA PEKIN

La sosirea delegației guvernamentale a Republicii Populare Romine pe aeroportul din Pekin, premierul Ciu En-lai se întîlnesc cu tov. Gh. Apostol, conducătorul delegației guvernamentale a R.P.R. și dr. Petru Groza.

Bucuria muncii libere

Era în toamnă, prin anul 1939... „Ostenit de drumul colbit, făcut în lung și în latul moșiei Comăneștilor, chiar Berca opri în dreptul pogonului de pământ ce-l dăduse în dîjmă lui Ilie Petcu. Judecînd după praful ce i se așternuse pe haine, se vedea că de colo că umblase doar în ziua aceea. Avea și de ce. După lu-lu de lucru de glumă să-l patruneze de pogoane de pământ date în dîjmă, iar din acestea jumătate înmănușate cu bumbac. Acum venise vremea culesului. Așa se explica vizita lui în-o zi de toamnă la egorul ce-l dăduse în dîjmă lui Ilie Petcu. — Zor, Ilie, zor, să nu-l apuce ploaia — grăi morocănos chibburul în loc de bună

Ilie Petcu împreună cu familia sa la culesul bumbacului.

ziua. Apoi cu ochii stîlclind de lăcomie, ceretă grămizile de bumbac cules. Îndreptîndu-se din săle, Ilie își îndrumă agale pașii spre „oaspele”. Știa pentru ce venise.

Socoteala n-a durat mult. După cum le fusese învoială, chibburul a luat jumătate, iar jumătatea cealaltă i-a rămas lui Ilie. După ce chibburul făcu că se întoarce, Ilie nu-și putu stăpîni o sudălmă împotriva chibburului. Apoi mormăi printre dinți:

— Vasăzică așa, unu! trudește și altu-i răsplătit. De bună seamă că și astăzi am tot chibburul o să iese premiu pentru recolta de bumbac „dobîndită” și o să se cheme „căi agricultor frîntăș”.

Și își văzu mai departe de treburi.

„Au trecut anii și odată cu eliberarea țării s-au statornicit și alte orînduiri. Era într-o zi din primăvara acestui an. Împăturind cu grîiă contractul încheiat cu centrul de colectare a bumbacului din comuna Poroschia, Ilie Petcu mai strînse odată mîna delegatului întreprinderii de stat și intra în casă.

— Am semnat contractul, Ioano — i se adresă Ilie nevestei — miine ieșim la semnat.

Ilie Petcu cunoscuse bine avantajele de care se va bucura de pe urma contractului încheiat cu statul în cazul că va obține o recoltă frumoasă. Mai contractase și în alți ani și niciodată n-a fost paguba. Bumbacul — îi spunea el — e o plantă gingașă, trebuie să știți că din sălă semin, cum să-l îngrijieți în perioada vegetației, iar la cules cum să-l sortezi pe calități. Pentru Ilie Petcu regulile acestea sînt porunci de la care nu se abate. Astăzi primăvară, bunăoară, a însemnat în timpul optim, după ce pă-

mintul fusese bine pregătit (arături adînci din toamnă, apoi o altă arătură cu plugul fără corman și grăpatul făcut astăzi primăvară). Sămînța aleasă, primită gratuit de la stat, a însemnat-o în rînduri, cu o semănătoare pe care tot de la stat a luat-o. Apoi au urmat zile de muncă încordată. Din pricina ploilor abundente din primăvară și vara anului acesta, buruienile năpădeau cultura vîzînd cu ochii.

— Buruiana — spune Ilie Petcu — e cel mai mare dușman al bumbacului. Cum o lași să crească, cum îți învalui bumbacul de nu te mai alege cu nimic dintr-insul. Eu, mai întâi pentru că așa cere bumbacul, iar pe de altă parte și din pricina ploilor, am a-

Legătura cu comitetul executiv

În curînd se va împlini un an de la data cînd cetățenii din circumscripția electorală orașenească nr. 148 m-au ales deputat în statul popular al orașului Craiova.

În tot acest interval am reușit să-mi cunosc bine circumscripția și pe alegătorii ei în același timp să fiu și eu cunoscut de dinșii, să-mi atrag încrederea lor. Aceasta datorită legăturii strîns pe care o păstrez cu alegătorii din circumscripția mea, datorită faptului că mă ocup de nevoile și greutățile lor, de problemele ce le ridică. Acesta e de altfel și mandatul ce mi l-au încredințat cînd m-au ales și de care m-am angajat să mă achiț cu cinste. Și nu puțin au fost și sînt problemele ce le ridică alegătorii din circumscripția mea, probleme care cer o grabnică rezolvare. Unele dintre ele sînt aduse la cunoștința la consiliul de cetățeni al orașului, altele acasă, sau cu prilejul altor întâlniri ocazionale. Altele sînt probleme ridicate de alegătorii sînt mai simple, pot fi rezolvate cu ușurință împreună cu dinșii, fără a fi nevoie de alt ajutor.

Așa s-a întîmplat bunăoară în lărnă, pe timpul visocului, cînd numeroși cetățeni mi s-au plîns că centrul de pîne s-a închis, că cele două magazine sînt slab aprovizionate din cauza înzăpezirii străzii. Era o problemă care o puteam rezolva singuri, totul depinzînd de felul în care reușeam să mobilizăm cetățenii din circumscripția la deszăpezirea străzii. Și într-adevăr, datorită elanului cu care cetățenii din circumscripția mea au răspuns chemării de a participa la acțiunea de deszăpezire, în scurt timp s-a putut asigura buna aprovizionare a centrului de pîne și a celorlalte magazine ce deservesc cartierul.

O altă problemă rezolvată în cadrul circumscripției a fost repararea trotuarului din fața centrului de pîne, realizată cu ajutorul cetățenilor pe pe strada noastră. Au fost și alte propuneri ale cetățenilor rezolvate cu sprijinul lor, ca de pildă, vîrșirea pomilor, facerea străzilor de flori de pe stradă, etc.

Dar nu toate problemele ridicate de cetățeni puteau fi rezolvate prin propriile noastre forțe. Multe dintre ele necesitau neapărat sprijinul comitetului executiv al statului orașenească. În acest sens, une din preocupările mele a fost și aceea de a ține o strînsă legătură cu comitetul executiv pentru a putea rezolva într-un timp scurt aceste probleme. Aceasta legătură o țin fie prin participarea la sesiunile statului popular, la sesiunile comisiei permanente din care fac parte, fie prin referatele prezentate comitetului executiv, sau de cele mai multe ori prin legătura personală pe care o țin cu membrii comitetului executiv.

În una din sesiunile cu alegătorii din circumscripția mea, ținută la cîmîlnul cultural „Ana Ipătescu” din cartier, acestia m-au sesizat că la intersecția străzii Molotov cu

strada Anul 1848, există o gropă, în permanență plină cu apă, care împiedică circulația. Printr-un referat pe care l-am prezentat chiar a doua zi, am adus acest caz la cunoștința comitetului executiv al statului popular orașenească, care a luat deîndată măsurile cuvenite, astfel că în trei zile strada a fost reparată.

Altădată, cetățenii din circumscripția m-au sesizat că centrul de pîne existent pe strada Molotov nu poate deservi în bune condițiuni numărul mare de consumatori și că pentru îmbunătățirea aprovizionării cu pîne e necesară deschiderea unui nou centru.

Am analizat posibilitățile înființării acestui centru și am luat apoi personal legătura cu tov. Aurel Tomescu, secretarul comitetului executiv orașenească, propunîndu-i înființarea unui nou centru de distribuție pînii într-un local liber din cartier. Analizînd și gîsind justă propunerea făcută, comitetul executiv a dat dispoziții secției comerciale să ia măsurile necesare pentru înființarea acestui centru. În urma deschiderii lui, aprovizionarea cu pîne a cetățenilor din circumscripția mea a fost mult îmbunătățită.

Au fost însă și unele probleme ridicate de alegătorii din circumscripția care au fost rezolvate numai într-o mică măsură la unele n-au fost rezolvate de loc. Vina o port pe de o parte eu, căci nu am ținut o mai strînsă legătură cu comitetul executiv în acest sens, nu am insistat mai mult pentru rezolvarea acestor probleme, iar pe de altă parte vinovată e și comitetul executiv, care nu întotdeauna acordă atenția cuvenită propunerilor și sugestiilor făcute de către cetățeni prin noi.

Așa bunăoară, de multe ori alegătorii din circumscripția mea mi s-au plîns că piața din centrul orașului le vine prea departe și că ar trebui să se asigure funcționarea pieții „23 August” care e mai în apropiere. Însesîndu-le în felul acesta aprovizionarea, în cea de a doua sesiune a statului popular orașenească am adus această propunere la cunoștința comitetului executiv care n-a făcut însă nimic pînă acum în această problemă. Același lucru s-a întîmplat și cu propunerea privitoare la deschiderea unui centru de distribuție a petrolului. De asemenea, cu toate că am sesizat de nenumărate ori comitetul executiv, gînoaiele de pe strada noastră nu sînt ridicate la timp. E necesar ca comitetul executiv să-și îndrepte mai mult atenția spre rezolvarea operativă a propunerilor pe care le facem, căci ele reprezintă nevoile și greutățile alegătorilor ce ne-au ales.

ELISABETA PETRIȘOR
deputată în circumscripția electorală
orașenească nr. 148, Craiova

NOTA

Cît valorează un angajament

În repetele rînduri cetățenii circumscripției electorale 68 din orașul Ploiești și-au manifestat dorința, în convorbirile avute cu deputatul lor, să se înființeze și în cartierul lor o unitate Aprozar, dar fiind că pentru cumpărarea legumelor și zarzavaturilor erau nevoiți să meargă pînă la piața situată la o distanță destul de mare.

Cetățenii au indicat ca loc potrivit pentru deschiderea Aprozarului, locul unde foste macelării, situat la intrarea străzii Udrisiei Năsturel cu Răzvod.

Făcîndu-se interpretă doleanțelor lor, deputata Ecaterina Ghiblinov a încercat rezolvarea acestei probleme cu ajutorul organelor locale, dar neîndînd acest lucru a trimis raedacției noastre sesizarea cetățenilor din circumscripția ei electorală, care a fost publicată. La elva timp de la publicarea acestei sesizări, statul popular al orașului Ploiești, prin adresa nr. 63/XV din 19 iunie 1954, a răspuns criticilor aduse prin ziar, arătînd că aceasta este justă și că a trasat ca sarcină conducerei O.C.L. Aprozar din Ploiești să deschidă în cel mai scurt timp unitatea Aprozar, cerută de cetățeni.

De la prima răspunsului de mai sus și pînă în momentul de față au trecut mai bine de trei luni de zile, interval de timp mai

mult decît suficient pentru deschiderea centrului Aprozar.

Dar iată că print-o curioasă și inexplicabilă întâmplare, în locul fostei macelării de la intrarea străzii Udrisiei Năsturel cu Răzvod, acolo unde cetățenii circumscripției electorale 68 din orașul Ploiești, ceruseră înființarea Aprozarului, s-a deschis un atelier de tipărire.

Nu s-a putea spune că nu e bine că cetățenii circumscripției electorale de mai sus s-a aiba în cartierul lor și un atelier de tipărire. Dar mai important era deschiderea centrului Aprozar, pentru a se evita distanțele lungi pe care le au de parcurs cetățenii pînă la piață, pentru cumpărarea legumelor și zarzavaturilor.

Cetățenii din această circumscripție electorală și deputatul lor sînt, pe drept cuvînt, foarte nedumirîți de măsura luată de statul popular orașenească Ploiești, și au cerut ziarului nostru să intervină în acest caz și să readucă în discuție problema înființării centrului făgăduit.

Cetățenii au perfectă dreptate. Statul popular al orașului Ploiești este invitat să dea lămuririle necesare pentru că una a făgăduit și alta a făcut.

FOILETON

De vorbă cu conștiința

Cu deosebit farmec povestesc ministrul Sadoveanu. Așa, în hanurile de la Răzvod de drumuri, în ploarea Molodova, se așteptau jeluții drumuși și, așteptîndu-se la o „voroadă”, istoriseau cîmpurile întinse pînă la orizont.

În această toamnă am avut prilejul, în un popas într-o orășel moldovănească, să ascult o „voroadă” asemănătoare.

Era o seară răcoroasă, ba chiar rece, cu cerul senin. Puzderia de stele prindea curioasă grupul de oameni ce aruncau mereu vreascuri pe un foc înghebat la o margine de ogor. După cîteva ucele de năst, limbile oamenilor se deslegaseră și puzderia a spus unele și altele.

După vreo trei patru zvonave mai mărunele, care iscară totuși holote de ris, un uncles cu o mustață impunătoare, cu țigara oacheșă luminată de cîntăreț, de zicea că-i o arădare din povești, își dres glasul și ceru cîntăreț cam în felul următor:

— Tovarășii mei dragi, — mă ierțați că vă spun așa, dar îngăduința mi-a dat-o pîrlu meu nins de ani, — eu aș urea să vă spun o pașanie petrecută cu un om pe care-l cunoscuseți cu toții. E vorba de starostele orașului Asta Focșani, sau, cum îi mai spune, președintele comitetului executiv al statului popular. Îi știți doar, îi zice Leonida Ghenoș?

Oamenii se îndesară mai aproape, dorici să nu piardă nici un cuvînt. Unchieșul își răsuca mustața și prinse a vorbi domol, privind ba către fețele ascultătorilor, ba către vîltoata ce împingea scînteii.

— Era un oiscol cumplit. Drumurile se troieniseră, zăpada era cît omul, oîntul șuera și lovea cu furie spinările trecătorilor, acoperisurile și pereții caselor Promoroaca se îndesase uite așa — făcu un gest cu mîinile — pe mustațile mele A-voșei nișcă treabă pe la statul popular orașenească și dădu ochi cu omul nostru, președintele. Era cam gâlbejit la față, — el cogeamitea omul, voinic cum puțin stă, — și privea mereu speriat ba pe fereastră, ba în jurul său. Simțea, uîndu-te la el, că-l urmărește parca ceva, că-l înghitește și nu-l lasă în pace de fel. I-am dat președintelui bînele, am plecat, dar gîndul mi-era mereu la el. Știam că-l paște ceva. Ce i s-a întîmplat apoi în acea noapte, este locașul pînă pe care ureau să o povestesc și pe care am aflat-o de la un vecin al său.

Era înainte de cîntăreț cocorilor. Președintele dormea dus, cu toate că vîntul bătea perleșii casei de parca i-ar fi fost cel mai crunt dușman. De odată, el se trezi și sări în sus ca mușcal de șarpe. Cîntăreț îl băuse pe umăr și-l zgîlțise. Era — cel unchieșul vorbi cu voce soasă — o năducă ce-l dăduse tîrcoala toată ziua. Întrețu cu înțelul, năduca prinse a semăna cu un om ce părea flămînd și zgîlțit de frig.

— Mă cunoști? îl întrebă năduca.

— Ei da, da! Te cunosc și ce mai vrei acum? De ce nu-mi dai puț? întrebă președintele după ce-și mai reveni din spaimă.

— Bine ai mai brodit-o cu țara asta — îl luă la rost conștiința — căci ea era nopăteală și neașteptatul mușafir.

— Ce era să fac? Am luat doar măsuri din timp.

— Mie-mi spui? șueră amenințătoare vocea oaspei.

Ghenoiu își dădu seama că pe acest oaspe neîfostit nu-l poate înșela. Încercă totuși să se justifice.

— Mă rog, nu chiar toate, dar ceva totuși am făcut.

— Cîte centre de conservare a legumelor ai organizat în toamna asta?

— Niciunul — răspunse cu voce stîns președintele, apoi adăugă ceva mai tare, dar lipsit de convingere:

— Și-au făcut oamenii singuri conserve acasă.

— Dar strugurii, puzderia de struguri

de aci, te-ai gîndit să o folosești? Să faci de pildă, uscături de struguri?

— Hm! Drept să spun, la asta nu m-am gîndit. Dar în deîntîm la toate treburile să mă gîndesc numai eu? Cine vrea să-și usuce strugurii, n-avea decît. Eu n-am oprit pe nimeni.

— Nici lămine n-ai opri pe nimeni să-și în de la depozit. Dar ai ținut vreun deget ca să-i ajuți pe cetățeni? Ai întrebuit pe cineva dacă este mulțumit cum se distribuie lăminele de foc în orașul Focșani?

— Ce să întreb? Parcă nu știu ce o să mi se răspundă? Te rog să mă mai lași în pace. Să-i bine că nu poți să mulțumesci toată lumea.

— Dar prețurile de la Aprozar și cooperajele de ce sînt mai ridicate decît pe piață?

— A, da! Prețurile! Asta du, e o porcărie. — spunea Leonida Ghenoș. Făcusea se vindea pe piață cu doi lei, kilogramul, bună, proaspătă, iar la Aprozar, era trei lei kilogramul, de cea mai proastă calitate. Așa înțelegă de la Aprozar să influențeze prețurile.

— Cum „ăi”, — se repezea conștiința. Dar tu de ce pășești aici?

— Și mi-l freacă, fraților, pe președinte, de-ți venea să-l plîngi de mîla. Cerca omul să tragă ceva și pe spuma lui.

— Am calculat încă în septembrie că s-au făcut în casele cetățenilor peste 9000 kg bulion, 11.000 kg conserve din diferite legume.

— Aici n-ai nici un merit. La treaba asta au pus umărul delegatele comisiei de femei, din inițiativa lor și nu a ta.

— Dar spațiile de înștozare... — cerca să se apere președintele. Nu am dat Aprozarului beci de la de mulți ani sau Zezi, cu mine nu-ți merge. Mie nu-mi poți ascunde că la sfîrșitul lui septembrie nu puseseră încă la punct nici un spațiu de înmagazinare pentru iarnă. Te lauzi că ai luat măsuri. Dar nici nu știai mîdar că în afară de fabrica „Proletarul” și gospodăria din oraș, mai fac conserve și cei de la Aveacoop. Halal gospodari!

— Zicea vecinul președintelui — povestește mai departe unchieșul oamenilor care erau cu ochii țînți la el — că năi de tare țipa conștiința, că a auzit și el cînd îl bleștea pe Ghenoiu. Îl reproșă că n-a apucat umărul și la lemnele, că nu s-a apucat belșugul din toamnă pentru a asigura alimente pentru iarnă, că de fel de președinte este el dacă nu are grijă de aprovizionarea oamenilor munici. Anoi s-a auzit de odată o bulmătură. Președintele căzuze leșinat. L-au freat cu zădnă pînă la umăr țreți. Cînd a deschis ochii a șoptit așa, în aer, cu și cum ar fi vorbit cu o ființă ce nu se vedea:

— Iar-lă-mă!

În jurul focului, domni cîteva clipe li-nștea. Gîndurile fîcăruia erau la pățania președintelui.

— Dar cînd s-a întîmplat asta moștele? îndrăzni apoi să întrebă un tîneler cu țigara cam năud.

— Păi în urma asta! Adică 1954—1955 — răspunse unchieșul cu un zîmbet șugubă.

— Cum țarna asta? — întrebă tîneler. Iarna aia, pe de drum. Asta înseamnă că tot ce ai povestit năi, nu s-a întîmplat cu adevărat.

Toți riseră de întrebare ca și de glasul dezamăgit al tînelerului. Unchieșul îi răspunse:

— Nu s-a întîmplat și s-ar putea năi să nu se întîmple. Însă cu o condiție. Ca președintele Leonida Ghenoș să se trezească din toropeală și să înțelegă că el trebuie să gospodărească orașul și nu altul. Cetățenii astăzi așteaptă de la el.

Și atunci și conștiința o să-l lase în pace. N-ă mai ris nimeni. Chestiunea era prea serioasă, sau, cum se spune prin purtea locului, „nu era de șagă”.

SANDU MANEA

CARNET

O SCRISOARE CĂTRE IULIU HAIDU

Biografia lui Grigore Bildea este simplă și se aseamănă cu a multor oameni ai muncii din țara noastră. Născut în timpul primului război mondial în comuna Horezani din fostul județ Gorj, Grigore Bildea a cunoscut amarul exploatații chibburești. Ne mai puțin îndura foamea și înșoarea la care-l supunea chibburul, pe cînd încă nu împlinise douăzeci de ani el a luat drumul orașului. Și iată-l în 1934, trăgîndu-și traisă după el, coborînd treptele gării, sperlat de zgometul și trepădăia Bucureștilor. În anii ce au urmat, băietanul de odinioară se împlinea devenind bărbat — cînd muncind din greu pe la diferite întreprinderi, cînd în căutare de lucru. Pînă amare pe care a gustat-o în satul său, i-a urmat o alta la fel de amară la oraș.

Ca și pentru milioane de oameni ai muncii din patria noastră, ziua eliberării a însemnat și pentru Grigore Bildea o plată de hotăr în existența sa. Muncind la „Grivița Rosie”, tînelerul nostru a cunoscut partidul și, îndrumat de partid, a început să învețe cu perseverență, devenind un om încrezător în perspectivele ce-i stau înainte. Anul 1952 i-a adus lui Grigore Bildea bucuria de a fi trimis să muncească în marele detașament al celor care luptă pentru ridicarea agriculturii noastre. Lucrînd în secția politică a Stațiunii de Mașini și Tractoare Botoșani, el se pregătește acum să urmeze cursurile superioare de mecanizare a agriculturii...

„Am reprodus aceste sumare date biografice impins de un fapt mărunț în aparență, dar plin de semnificație. Grigore Bildea din Botoșani i-a trimis o scrisoare lui Iuliu Haidu, minerul de curînd distins cu titlul de „Erou al Muncii Socialiste”. De cunoscut nu s-au cunoscut niciodată, de văzut, de asemenea. Poate că Bildea l-a văzut pe Haidu în fotografiile ziarelor, dar minerul n-a avut cum să-l cunoască pe semetistul din orașul moldovean. Dar așa-i în țara noastră acum: succesul obținut într-un sector de muncă încalzește inima poporului întreg. Numele lui Haidu, ca și al celorlalți purtători ai stelei de aur, este roștit cu respect și dragoste de către cetățenii patriei noastre.

„M-am bucurat și eu și m-am veselit, considerîndu-mă învîtat la marea bucurie a dumitale...”.

AL. CORNESCU

rie a dumitale — îi scrie Bildea lui Haidu — și îți urez mulți ani și sănătate deplină”.

În continuare, Bildea îi descrie Eroul Muncii Socialist problemele care se ridică în fața S.M.T.-ului la care lucrează, cu certitudinea că pe Iuliu Haidu negreșit îl interesează deosebit de frămentele mecanizatorilor din Botoșani, tot așa cum acestuia urmărește lupta pentru mai multă cărbune din Valea Jiului. „Iar acum, la încheierea scrisorii mele — scrie Grigore Bildea — te rog să începem un schimb de corespondență pentru a-mi recomanda metodele folosite de dumitale la creșterea și pregătirea cadrelor de miner, ca să le putem aplica și noi pentru creșterea cadrelor de mecanizatori în agricultură”.

Să ne întorcem cu gîndul în urmă cu zece-cincisprezece ani. Oare ar fi fost posibilă o asemenea scrisoare? Oare ar fi fost posibil ca un muncitor din Botoșani să scrie altui muncitor din Valea Jiului, cerîndu-i sprijinul în strădania sa de a crește cadre? Fără îndoială că da. Pentru că muncitorul din Botoșani n-avea de unde să știe de cel din Valea Jiului: despre asemenea oameni pe atunci nu se vorbea. Și apoi, pentru cine și pentru ce să fi crescut cadre un Bildea din acea vreme? Pentru cine sau pentru ce să fi luptat un Haidu pentru sporirea producției de cărbune?

Uneori trecem cu ușurință pe lîngă fapte mărunte sau îmbrăcăm noțiunile în cuvinte pe care le rostim de nenumărate ori. Iată, de pildă, preocuparea de a crește cadre a lui Grigore Bildea a devenit un fapt banal, un fapt pe care-l înțelegem pretutînd, în orice colectiv de muncă. Cu zece ani în urmă „a crește cadre” era o expresie rar înțîlinită.

Sau însăși scrisoarea lui Grigore Bildea către Iuliu Haidu. Un fapt mărunț: un muncitor se adresează altui muncitor. Dar această scrisoare constituie una din nenumăratele dovezi că, pe drumul pe care înainteză călăuzit de partidul clădător, poporul nostru se transformă pe zi ce trece mai mult într-o mare familie unită.

De aceea sună așa de firesc cuvintele pe care Grigore Bildea le adresează lui Iuliu Haidu:

„M-am bucurat și eu și m-am veselit, considerîndu-mă învîtat la marea bucurie a dumitale...”.

Mulți din sală erau nerăbdători. Priveau spre masa împodobită cu flori așteptînd ca Simion Petuhov, președintele, să dea citire noului proiect de plan al gospodăriei.

În sală se auzeau laolaltă vorbe lipo-venești și românești. Se trecuseră în proiect și cele cerute de Sava Magerom și cele propuse de Nichita Vasiliș.

— Deocamdată sîntem mulțumiți cu asta, se ridică la cuvînt Spiridon Berniac, „construcătorul gospodăriei” cum i se spunea. Toate sînt bune și plantările de pomi fructiferi și cele de viță de vie și îndușirile noi ce ne-am propus și împlinim-năm umărului de oi. Dar ele trebuie să nu rămîie pe hîrtie. Trebuie să le dăm viață. Noi colectivitățile din Carcaliu trebuie să arădam partidului că știm să mergem hotărînd pe drumul ce ni l-a deschis.

Ca treamă de dete se porniră de prătîndu-i aplauzele Spiridon împărțîndea gîndurile tuturor.

— Sînt multe în plan care s-ar putea înființa pînă la 7 Noiembrie. Ar fi spre binele nostru să le facem. Dar pentru asta va trebui să muncească fiecare cît unu și jumătate sau cît doi. Noi, echipa de construcții, chemăm la întrecere în cîntecul Congresului partidului și a universității Marii Revoluții Socialiste din Octombrie toate echipele de colectivități. Ne angajăm să executăm pînă atunci lucrările de construcție din planul gospodăriei. Cine primește să bată palma. Și să știți că tot satul va cunoaște că oamenii lui Spiridon Berniac sînt fruntași. Steagul Roșu va fi înălțat înălț pe căpriori ridicăți de noi.

— Ba va fi înălțat la noi, la capătul țării, de pomuri culeși înainte de vreme și a arăturilor noi, zise Nichita Vasiliș din brigada de cîmp.

— Ba de ce nu la noi la grădina, se îndăia glasul subțirel al Dăriei Mihaila Brăilennu o fată bălă ca o păpușă de borangic.

— Parcă la noi la grădina ce-ar avea? Ehei, nu-i hînk Dărie! S-o ție tu înaintea țării, se poate? Ce Mihaila Brăilennu o să-ți dămie mai prejos în întrecere? Cine o să dea năut bolnavilor și calilor pentru muncă? Vezi bine că Mihaila

STEAGUL DIN CAISUL SAVINCĂI

Intrecere la gospodăria colectivă din Carcaliu-Măcin

Și s-o mai duce Mihaila să cumpere pînă atunci și cele 200 de oi de rasă programate a se aduce anul istic...

Chiar de a doua zi

Nu l-a fost de loc ușor comisiei să întocmească regulamentul de întrecere și să pună în ordine contractele cu angajamentele. În gospodăria sînt aproape 20 de echipe și nici una n-a rămas în afara întrecerii. Fiecare colectivitate a pornit cu mai multă hotărîre să aducă noi bogății în hambarele colective.

Chiar de a doua zi, Sava Magerom, cel de la grădina, a început să-și repare cuiele pentru răsaduri, să dea la ascuțit sapele, să îndrepte canalele pentru udare, să pregătească recoltatul verzei de toamnă, să aducă îngrășăminte pe locul unde, în primăvară, se vor pune tomate mai de soi și căpșuni, cum ceruseră Dărie și Ustina, fetele din brigada sa.

Nichita Vasiliș plecase a doua zi, după seară, la drum lung spre codrul Moldovei. Conducerea gospodăriei îl însărcinase să aducă materialul necesar construcțiilor.

Măstărușii conduși de Spiridon Berniac zăreau să înalțe zidurile atelelor gospodăriei, materialitatea de porci, să repare magazinele pentru porumb și altele.

Nicolaeva ținea ziua întreg

Sărbătoarea poporului chinez oglindită în cântec și dans

În după amiaza zilei de 1 octombrie, stadionul „23 August” a cunoscut freamătul sărbătorilor al miiilor de oameni ai muncii din Capitală veniți să admire, cu prilejul aniversării a cinci ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze, pe soli artiști ai unității poporului din răsăritul îndepărtat. Cu atenția încordată, spectatorii au urmărit timp de mai bine de două ore, caesuri crâmpele din viața Chinei pe care ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare le-au înfățișat, prin muzică și coreografie, cu un realism care a stîrnit admirația. Rîtmul dinamic al spectacolului, unitatea lui artistică remarcabilă, se datoresc măiestriei pe care au atins-o artiștii chinezi în redarea aspectelor celor mai caracteristice ale realității, imbinînd, într-o superioară sinteză, tradițiile culturale milenare ale poporului lor cu conținutul nou, revoluționar, al vieții ce pulsează astăzi pe întinsul Chinei populare. Cea mai minunată pildă pe care membrii numeroaselor ansambluri similare ale patriei noastre o pot desprinde din manifestările colegilor lor chinezi este aceea a unei desăvîrșite sincerități artistice. Identificarea interpreților cu conținutul de viață al opere de artă este atât de totală încît, în momentul execuției pe scenă, ai aceia imagine, atât de greu de obținut, a făturii din nou a cînteecului sau dansului respectiv, care e astfel comunicat spectatorului cu o irezistibilă putere de convingere. Toată această desăvîrșire se bazează, în fiecare moment, pe o neostenită căutare a adevărului, pe o admirabilă sobrietate care, ocolind orice efecte exterioare, tînde să dezvăluie cu cît mai multă limpezime miezul adînc de idei. De aceea, la sfîrșitul spectacolului ansamblului chinez simți că ți-ai îmbogățit sufletul și că ai izbutit să te apropii — pe calea artei — de viața și năzuințele unui popor mare și generos.

E impresionantă puterea, oglindită în cîntece, a sentimentului de dragoste, pe care oamenii muncii chinezi o nutresc față de partidul comunist, făuritorul victoriei poporului asupra asupritorilor seculari. Piese corale ca „Zorile” — prelucrată de Li Huan-ți —, „Sub drapelul lui, Mao Tze-dun” — înainte spre victorie! — de Liu Sin, cîntece soliste ca „Soarele ce nu apune”, imbină accentele dirze, de marș victorios, cu căldura lirică a populară chineză. În repertoriul ansamblului figurează piese ce oglindesc, cu particularități specifice grafului muzical local, sentimente comune ale populației din diferite provincii. Cît de interesant a fost de pildă să comparăm linia melodică mai simplă, dinamismul mai accentuat al muzicii din provincia Sînzean — în cîntecele „Să trăiască Mao Tze-dun” de Ablicum cu caracterul tărgănat dar nu mai puțin expresiv al cîntecului pentru duet vocal „Armata populară de eliberare” de Gao Yu-jin și Min Gui-bin, executat într-un autentic stil popular tibetan.

Unele piese din programul spectacolului au redat momente ale luptei curajoase dusă de ostașii Armatei Populare Chineze de Eliberare. O puternică impresie a produs-o în deosebi cîntecul „Eroii brulzei riul Daduhe”, în care am admirat măiestria compozitorilor Lo Tzun-sian și Șî Le-min; folosind motivele cîntecelor luntrașilor de pe fluviul lanțizian și creînd adevărate momente epice de baladă populară, printr-o remarcabilă stăpînire a mijloacelor complexe de expresie muzicală, ei au izbutit să evoce cu sugestivitate diverse episoade eroice istorisite în versurile lui Veî Fin. Avîntul în luptă reprezintă însă numai unul din multiplele aspecte ale vieții poporului lor, pe care artiștii chinezi ni le-au înfățișat: hotărîrea și împetușitatea fac loc, uneori, poeziei celei mai delicate. În înimile ascultătorilor, cu adevărat fermecați, se va întipări desigur,

pentru mult timp, amintirea minunatului cîntec popular „Murmurul pîrliașului” din provincia lunnan — prelucrat de Min Guibin și Șî Le-min. Pe fondul sonor al corului ce intruchipează șipotul cristalin al izvorului, vocile solistilor deapănă povestea celor doi îndrăgostiți, în fîcîrea cărora sentimentul ce le leagă se imbină cu mulțumirea muncii creatoare pe ogoarele mînoase ale patriei. Atmosfera creată prin întrepîtrunderea părții solistilor corului și orchestrelor într-o unică țesătură muzicală transparentă creează ascultătorului momente de mare intensitate emotivă. Aceași gingașie, nelămurită am regăsim în cîntecele interpretate de nouetle feminine.

Dar artiștii chinezi nu vibrează numai în contact cu propriile lor cîntece. Sentimentul de înaintat internaționalism de care e animat ansamblul se vădește în dragostea cu care e interpretată și muzica popoarelor prietene. Glasul limpede al cîntăreților chineze ne-a făcut parca să întrezărim peisajele însoțite ale celui mai fermecător anotimp, redat în cîntecul popular coreean „Cîntec despre primăvară”. Corul a știut să-și modifice frazarea și după linia largă, amplă, a cîntecelor sovietice de Alexandrov și Muradelli. Iar felul cum oaspeții au redat, în limba romină, cu o impecabilă dicție, „Cîntecul partizanilor păcii” de Ion Chirescu, sau melodia populară „Ileana, Ileană”, a fost primit de public ca cea mai grațioasă măturătură a mesajului de căldă simpatie pe care poporul chinez ni l-a trimis prin soli artiști săi.

Alături de cor, orchestră și soliști vocali, colectivul coreografic al ansamblului artistic al Armatei Populare Chineze de Eliberare a adus o prețioasă contribuție la reușita spectacolului. Un grup de dansuri au fost dedicate aspectelor vieții militare. Astfel, în dansul „Toba de infanterie” ritmat de tobele mici — minuite cu o măiestrie ce ne-a făcut să descoperim adevărate valori noi în sunetul acestor instrumente de percuție — ne-au fost înfățișate agerimea și elanul caracteristice ostașului chinez. Iscușința dansatorilor ne-a făcut de asemenea să asistăm la o adevărată demonstrație a „Cavaleriștilor din Tibet”, ale căror exerciții au fost redată cu o mare forță de expresie. Cît despre momentele coreografice „Ostașii în repaos”, ei ne-a făcut să reținem pentru cîteva minute impresiile artistice deșteptate cu ani în urmă de vizionarea spectacolului ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Sovietice.

Frumusețea obiceiurilor tradiționale ale poporului constituie o permanentă sursă de inspirație pentru coreografi ansamblului chinez, care au oglindit-o, cu o neîrbită autenticitate în dansul „O nuntă la Miao”. Dar cea mai de seamă realizare a fost aceea a dansului „Culesul ceaiului și prînsul fluturilor”, în care plasticitatea și gingașia mișcărilor, coloritul costumelor, armonia compoziției coreografice, s-au imbinat în chip desăvîrșit. Spectacolul s-a încheiat cu reprezentarea unei clădirii chineze „Regele maimuțelor își procură armele din palatul regelui dragon”, cunoscută publicului capitalei noastre și din primele spectacole ale ansamblului oaspe. Am avut din nou prilejul să admirăm extraordinară putere de concentrare, în cîteva gesturi și mișcări, a unei întregi acțiuni dramatice, precum și virtuozitatea — greu explicabilă pentru cei neobișnuiți cu ea — a interpreților opere. Vizionarea acestui spectacol, care ne dă posibilitatea să aruncăm o privire în trecutul artei scenice chineze, e nespun de instructivă și în același timp pasionantă.

Bogat în frumuseți și învățăminte, spectacolul Ansamblului de Cîntece și Dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a fost o adevărată sărbătoare artistică pentru oamenii muncii din Capitala patriei noastre.

ALFRED HOFFMAN

Decorarea conducătorilor și membrilor Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Marți la amiaza, la Preziul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a avut loc solemnitatea decorării conducătorilor și membrilor Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

La solemnitate au asistat tovarășii: acad. M. Sadoveanu și M. Mujic, vicepreședinti al Preziului Marii Adunări Naționale a R.P.R., C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R., C. Grădinaru, ministrul Culturii, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, general locotenent L. Sălăjan, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate, N. Ciocîrlu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, O. Săbău, vicepreședinte al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea, general maior C. Mănescu și alții.

Au fost de față Wan Ju-pin, ambasadorul R.P. Chineze, Căo-Cen-ți, secretar al ambasadei, precum și locotenent colonel Tan Ciu, atașat militar adjunct al R.P. Chineze la București.

Pentru contribuția adusă la dezvoltarea relațiilor culturale și de prietenie dintre po-

Masa oferită de Consiliul de Miniștri al R. P. R.

Marți seara, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a oferit o masă în cinstea Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Au luat parte tovarășii: Al. Moghioroș, D. Coliu, general locotenent Al. Drăghici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, M. Dalea, S. Bughici, Constanța Grădinaru, L. Răutu, Sorin Toma, A. Bunaciu, general locotenent L. Sălăjan, M. Macavei, Stelian Moraru, membri ai guvernului, ai C.C. al P.M.R. și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, reprezentanți de frunte ai vieții artistice și reprezentanți ai Ansamblului de cîntece și dansuri al Forțelor Armate ale R.P.R. și ai Ansamblului de cîntece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne.

A asistat de asemenea Wan Ju-pin, ambasadorul R.P. Chineze la București și membri ai ambasadei.

Membrii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare în frunte cu generalul Cen i și ceilalți conducători ai ansamblului au fost primiți de tovarășii Al. Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și general locotenent L. Sălăjan, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Simpozionul „Aspecte din viața oamenilor noi din China populară”

În cadrul Săptămîinii culturii R. P. Chineze, a avut loc marți după amiaza, la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală, un simpozion cu tema „Aspecte din viața oamenilor noi din China populară”, organizat de Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii în colaborare cu Institutul Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea și Casa de cultură a sindicatelor.

La simpozion au participat numeroși oameni ai artei și culturii, muncitori, funcționari, studenți, etc.

„Cuvîntul introductiv a fost rostit de tov. Pavel Tugui, locțiitor al ministrului Culturii.

A luat cuvîntul apoi Li Wei, locțiitor poli-

porul chinez și poporul român, Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a fost distins cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romine” clasa I.

În aplauzele celor prezenți, acad. M. Sadoveanu a înmînat înalta distincție conducătorului Ansamblului, generalul Cen i. Printr-un alt decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. a fost acordat de asemenea Ordinul „Steaua Republicii Populare Romine” clasa I generalului Cen i, conducătorul Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare și Ordinul „Steaua Republicii Populare Romine” clasa II-a colectivului de conducere al Ansamblului: Șî Le-min, Dun Siao-u, Li Wei, Hu Co-gan, Veî Fin, Ma Nan și U. In. Au fost distinsi de asemenea cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romine” clasa III-a, a IV-a și a V-a, membri ai Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

După înmînarea decorațiilor, acad. M. Sadoveanu a felicitat călduros pe cei decorați.

A răspuns generalul Cen i.

Simpozionul „Aspecte din viața oamenilor noi din China populară”

Simpozionul a fost deschis de tov. Li Wei, locțiitor al ministrului Afacerilor Interne.

A asistat de asemenea Wan Ju-pin, ambasadorul R.P. Chineze la București și membri ai ambasadei.

Membrii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare în frunte cu generalul Cen i și ceilalți conducători ai ansamblului au fost primiți de tovarășii Al. Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și general locotenent L. Sălăjan, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Olimpiada de matematică și fizică

Olimpiadele de matematică și fizică organizate în anul trecut în țara noastră s-au dovedit un mijloc deosebit de eficient în dezvoltarea interesului elevilor și în antrenarea lor la o pregătire mai temeinică a științelor matematice și fizice, în stimularea în muncă cu numi ai elevilor și ai profesorilor. Ca o dovadă este faptul că în anul trecut au participat la olimpiadă peste 7.500 de elevi din învățămîntul mediu din 70 de orașe din țară.

Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R., în colaborare cu Ministerul Învățămîntului organizează și în anul acesta „Olimpiada de matematică și fizică” pentru elevii claselor VIII-X de la școlile medii de 10 ani (de zi și seara), pentru elevii anilor I-III de la școlile pedagogice și cei ai anilor I-III de la școlile medii tehnice.

Olimpiada de matematică și fizică din anul acesta va începe la 7 octombrie și se va desfășura în patru etape: „Olimpiada școlii”,

„Olimpiada locală”, „Olimpiada regională”, și etapa finală a Olimpiadei de matematică și fizică, care va avea loc la București. La fiecare etapă se va da câte o lucrare scrisă, alcătuită din două-trei probleme, iar la fizică lucrări teoretice de sinteză și o lucrare practică. Cele mai bune lucrări prezentate de elevi vor fi publicate în „Revista Matematică și Fizică”.

Filiile Societății de Științe Matematice și Fizice din R.P.R., în colaborare cu școlile de învățămînt de pe lîngă stațiile populare, vor constitui comisiile de concurs din cele 3-5 provincii în fiecare regiune cu școli medii al căror elevi participă la „Olimpiada de matematică și fizică”. Comisiile vor coordona desfășurarea „olimpiadelor școlii” și vor organiza „olimpiada locală”. Comisiile din centrele universitare Iași, Cluj, Timișoara și București au sarcina de a elabora subiectele lucrărilor pentru olimpiadele locale.

Republica Democrată Germană — simbol al Germaniei noi

„Ridicați drapelul negru-roșu-galben pe cele mai înalte culmi ale gîndirii germane, faceți din el stîndardul libertății oamenilor și eu sînt gata să dau tot sîngele inimii mele pentru el!”

Cuvintele acestea au fost adresate cetățenilor germani, cu patru ani înainte de izbucnirea primului revoluții burgheze de către Heinrich Heine, marele poet al Germaniei. Au trebuit să treacă însă peste o sută de ani pînă ce aceste cuvinte s-au devin realitate în partea de răsărit a Germaniei.

Doă căi

La sfîrșitul celui de al doilea război mondial, după zdrobirea fascismului hitlerist de către armata sovietică, poporul german i s-a înfățișat din nou posibilitatea să-și ia soarta în propriile sale mîini.

Cei doisprezece ani cît întinerul a pus stăpînire asupra Germaniei nu au putut să nimicească năzuința poporului către o republică germană democratică. Atmosfera prietnică înfăptuirii unei asemenea republici exista în întreaga Germanie. La Potsdam, aliații s-au angajat solemn că vor crea în Germania condițiile necesare pentru făurirea unui stat democrat. După numai cîteva luni, s-a văzut însă că puterile occidentale nu intenționau să respecte angajamentele luate, cîmpăvîrșind, Germania occidentală a devenit azilul junkerilor și al fașetilor rețușii din Germania răsăriteană. Cu ajutorul americanilor aceștia au pornit la înfîntarea unui aparat de stat fascist pentru ca mai tîrziu, prin crearea unui stat german separat, să adîncească spărtura provocată.

Prima pîdică în calea acestor planuri a fost ridicată însă la 7 octombrie 1949 de către forțele democratice din partea de răsărit a Germaniei. Populația de aci a recunoscut în unanimitate guvernul provizoriu format de partidele democratice.

Au trecut cîinci ani de la acea memorabilă zi de octombrie. Pentru un stat care pășește pe un drum cu desăvîrșire nou în istoria unui popor, răstimpul acesta este scurt. Totuși aniversarea aceasta este un prilej potrivit pentru a arunca o privire în urmă, asupra drumului străbătut. Privirea aceasta ne umple de mîndrie căci ea ne arată că jertile aduse drapelului negru-roșu-galben nu au fost zadarnice.

Oamenii din Republica Democrată Germană s-au obișnuit să socotească viața lor de toate zilele ca pe un lucru de la sine înțeles. La drept vorbind, ei au dreptate, căci ce poate fi neobișnuit în faptul că muncitorii se odihnesc în minunatele stațiuni de pe tîrmul Marii Baltice și că își petrec concediul în palate ca în basme?

Cînd întrebăm astăzi băleții și fetele dintr-o școală elementară ce profesie vor să îmbrățișeze, nu pare nimeni cîndă sau nepotrivit dacă băiatul lăcătușului răspunde: Eu voi fi inginer! El nu spune că ar vrea să fie ci: voi fi! El știe că după școala elementară urmează școala medie și apoi universitatea. Și poate își da și el seama că școlile și universitățile sînt ale tatălui lui așa cum sînt ale tuturor celorlalți oameni alături de care tatăl său trăiește și muncește.

Nu am visat toți oare cîndva să leșim din casele neîncălzite și umede așezate în fundul curților întunecoase și să locuim în case noi, însoțite? Astăzi avem casele acestea, însoțite și zi de zi se ridică altele noi.

„Puterea de stat emană de la popor”. Fraza aceasta din Constituția Republicii Democratice Germane a devenit o realitate vie. În Camera Populară, organul suprem al statului democrat german, muncitorii, țărani și intelectuali veghează cu grijă asupra bunăstării poporului. Și totuși nouă, cetățenilor primei Republici Democratice Germane, ni se amintesc de trecut, de șomaj, de mizerie și suferință, de lupta grea și neînfrînată pentru o înfrîmă urcare a salariului, barbaria aceasta, înfățișată drept „democrație și cultură occidentală”, domnește sub ochii noștri, pe pămînt german. O înfrîmă cînd tre-

ceam în cealaltă parte a frumosei noastre patrii, auzim despre ea cînd vin la noi frații și surorile noastre din Germania occidentală. Privirile și întrebările lor umite ne arată cît de mult am crescut, ce bunuri de preț stăpînim. Plini de nedumerire ei se uită la palatele de marmură pe care și le-au construit muncitorii pe lîngă fabrici.

— Palatul de cultură e al vostru?

— Dar al cui ar putea fi el oare?

— Și femeile care lucrează aci, cît cîștigă?

Ge întrebare ciudată! Gîndim noi, dar apoi ne amintim că „egalitatea în drepturi pentru femei” era cîndva și la noi necunoscută.

Democrația domnește acolo unde poporul este conducător

Cuceririle pe tîrîm economic și cultural în Republica Democrată Germană nu au fost datorate populației. A fost nevoie de multe jertle, de multe renunțări, pentru a se putea relăsa industria, baza creșterii nivelului nostru de trai. În acele zile grele Uniunea Sovietică s-a purtat ca un prieten adevărat al poporului german. Ea ne-a ajutat mîrîmînd și dezinteresat triimîndu-ne materiile prime prețioase, tractoare și combine, ne-a acordat credite și ne-a remis întreprinderile ce fuseseră confiscate ca fiind proprietate a criminalilor de război.

Greutățile inerente începutului au fost luate de dușmanii noștri pentru a înșela populația din Germania occidentală, prezentîndu-i o imagine înălbă din minciuni despre Republica Democrată. Dar succesele noastre vădite în toate domeniile, nivelul de trai mult mai ridicat decît în Germania occidentală, demonstrează absurditatea minciunilor și a calomniilor cu privire la R.D. Germană, acoperind de ridicol pe autorii lor. Cu ajutorul unor efecte avocației leafine, se încearcă să se dovedească că „adevărată democrație” nu poate exista decît acolo unde domnește capitalismul. Cuvintele libertate, democrație, cultură occidentală etc. ocupă un loc de frunte în vocabularul politicienilor din apusul Germaniei. În practică însă lucrurile se înfățișează în felul următor: sute de criminali de război, călăi S.S. și alți fașisti au fost eliberați din închisorii în ultimii ani. Ei dețin funcții de răspundere în aparatul de stat al Germaniei occidentale. Între timp, sînt aruncați zilnic în închisori patrioți germani care luptă pentru unitate și pace. Terorarea polițienescă împotriva tuturor celor ce rostesc cuvîntul „pace”, creșterea prețurilor, șomajul și mizeria din ce în ce mai mare a populației, iată în ce constă „libertatea” din Germania occidentală. Această batjocorie a democrației este din ce în ce mai falșă. Nu numai muncitorii, artiștii, sportivii, medicii și oamenii de știință părăsesc în număr din ce în ce mai mare Germania occidentală și cer să devină cetățeni ai Republicii Democratice Germane, ci chiar și oameni politici apropiați așa-numitului guvern federal au făcut în ultimul timp acest pas, declarînd că activitatea politică cu adevărat liberă nu mai este posibilă la Bonn.

Republica Democrată Germană este un stat al muncitorilor și țărănilor. Nici muncitorii, nici țărăni, nu vor ca bombele să le distrugă casele, palatele de cultură și instituțiile culturale, ca tancurile să le răstălească ogoarele. De aceea, în statul lor este îngăduit tot ce slujește la menținerea păcii. Nu este vorba aici numai de răspîndirea ideilor de pace prin viu grai și prin scris. Creșterea neîntreruptă a producției ce contribuie la ridicarea nivelului de trai stă și ea în slujba păcii. La baza politicii guvernului Republicii Democratice Germane se află ideea de pace.

Într-o parte a Germaniei drapelul negru-roșu-galben a devenit ceea ce a dorit odinioară Heinrich Heine: un stîndard al libertății oamenilor. El filie în cîntecul spiritului și culturii germane, simbol luminos pentru toți germanii sinceri și cînstiți.

Ce ne învață economia politică

Economia politică constituie o parte importantă a teoriei marxist-leniniste. Ea este o puternică armă ideologică în mîinile clasei muncitoare și a întregii omeniri muncitoare în lupta lor pentru eliberare de sub robia imperialismului. Teoria economică marxist-leninistă înarmează partidul, cadrele noastre, cu cunoașterea legilor de dezvoltare a societății, permite conducerea justă a economiei naționale, rezolvarea cu succes a problemelor esențiale ale construcției comuniste. Ea luminează oamenii muncii din țările de democrație populară căile pentru crearea societății noi, socialiste.

I.

Economia politică este știința care studiază legile producției sociale și ale repartiției bunurilor materiale pe diferitele trepte de dezvoltare ale societății omenești. Obiectul ei de studiu sînt relațiile sociale de producție sau relațiile economice dintre oameni. „Economia politică — arată V. I. Lenin, — se ocupă... de relațiile sociale dintre oameni în producție, de orînduirea socială a producției”.

Caracterul relațiilor de producție ale oricărei orînduirii depinde în primul rînd de forma dominantă a proprietății asupra mijloacelor de producție. Proprietatea privată, capitalistă, asupra mijloacelor de producție generează în mod inevitabil relații de exploatare a muncitorilor de către capitaliști și o ascuțită luptă de concurență între capitaliști pentru obținerea profitului maxim. Proprietatea socială asupra mijloacelor de producție este bază relațiilor de producție socialiste, relații care nu cunosc exploatarea omului de către om și care se caracterizează prin colaborare tovarășească și ajutor reciproc.

Economia politică studiază relațiile de producție în acțiunea lor reciprocă cu forțele de producție. Un anumit nivel de dezvoltare a forțelor de producție determină un tip corespunzător de relații de producție. La rîndul lor, noile relații de producție influențează activ asupra forțelor de producție, sînt motorul principal al dezvoltării lor ulterioare.

Totalitatea „relațiilor de producție — arată K. Marx — formează structura economică a societății, adevărată bază pe care se înalță o suprastructură juridică și politică și careia îi corespund forme determinate ale conștiinței sociale”. Suprastructura fiind generată de o bază anumită influențează activ asupra ei, o ajută să se înălțare, contribuie la

Acad. C. Ostrovițianov

dezvoltarea ei continuă. De aceea economia politică studiază relațiile de producție, baza economică a societății, și în legătură cu suprastructura.

Studiind relațiile dintre oameni în procesul de producție, economia politică atinge cele mai importante și vitale interese economice și politice ale oamenilor, ale diferitelor clase, ale societății și este ea însăși o arenă a unei ascutite lupte de clasă. În virtutea acestui fapt nu există, nici nu poate exista, o economie politică unitară. Există cîteva economii politice: economia politică burgheză, economia politică proletară și economia politică a claselor intermediare — economia politică mixtă burgheză.

În perioada cînd burghezia era o clasă în ascensiune, cînd ea lupta împotriva feudalismului iar interesele ei de clasă coincideau cu cerința arzătoare a dezvoltării economice a societății, a apărut economia politică burgheză clasică, care pentru timpul ei a fost cea mai progresistă.

Totuși, pe măsura dezvoltării capitalismului și a ascuțirii luptei de clasă dintre burghezie și proletariat, economia politică burgheză își pierde din ce în ce mai mult caracterul ei științific pășind pe calea apologetice fălșe a orînduirii capitaliste.

Actuala economie politică burgheză s-a transformat într-o slugă a capitalismului monopolist, a oligarhiei financiare. Ea este folosită activ de cei mai reacționari și agresivi capitaliști monopolisti, cei americani, drept armă ideologică pentru justificarea exploatarei capitaliste nelimitate, pentru justificarea agresiunii imperialiste și a pregătirii unui nou război mondial.

Cu adevărat științifică poate fi economia politică numai a acelei clase ale cărei interese coincid cu mersul obiectiv al dezvoltării sociale, se contopesc cu interesele societății eliberate de robia capitaliste, cu interesele dezvoltării progresiste a omenirii. O asemenea clasă este clasa muncitoare.

De aceea, economia politică proletară imbină caracterul riguros științific cu revoluționarismul consecvent.

Economia politică cu adevărat științifică a fost creată de geniații conducători și teoreticieni ai clasei muncitoare, Marx, Engels, Lenin. Sprijinindu-se pe operele lui Marx,

Engels și Lenin, marele Stalin a emis și a dezvoltat o serie de teze noi ale economiei politice.

Urișă forță organizatorică și mobilizatoare a economiei politice marxist-leniniste, constă în faptul că ea a descoperit legile economice de dezvoltare a societății, a dovedit inevitabilitatea transformării revoluționare a societății capitaliste în societate socialistă. Ea înarmează teoreticienii muncii, partidele comuniste și muncitorii — în lupta lor de eliberare, ca dă maselor de oameni ai muncii linimețime perspective, siguranța în victoria definitivă a comunismului.

Teoria economică a marxism-leninismului este o știință creatoare. Ei îi sînt străine dogmatismul și scolasticismul.

Ea se dezvoltă continuu în hotărîrile istorice ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale partidelor comuniste frățești, în lucrările conducătorilor acestor partide, care o îmbogățesc cu noi concluzii și teze pe baza sintetizării experienței istorice a luptei revoluționare și a construcției socialiste.

O expunere populară a problemelor de bază ale teoriei economice marxist-leniniste este dată în manualul de economie politică editat recent de Institutul de Economie al Academiei de Științe a U.R.S.S.

II.

Economia politică marxist-leninistă ne învață că istoria societății omenești este un proces de legitate al dezvoltării societății de la forme inferioare la forme superioare. La baza acestei dezvoltări se găsesc legi obiective care există independent de voința oamenilor. Fiecare formațiune socială constituie o treaptă anumită în mersul înainte a omenirii. Știința cunoaște 5 formațiuni sociale-economice: comuna primitivă, sclavagistă, feudală, capitalistă, comunistă.

Experiența dezvoltării istorice arată că formațiunile sociale care se bazează pe proprietate privată asupra mijloacelor de producție joacă un rol progresist numai în prima etapă a dezvoltării lor. Relațiile de producție ale formațiunilor sclavagiste, feudale, capitaliste, contribuiau în decursul unei perioade anume la creșterea forțelor de producție, iar apoi ele se transformau în cătușă ale lor. Atunci, în virtutea legii concordanței obligatorii dintre relațiile de producție și caracterul forțelor de producție, înlocuirea formațiunii vechi printr-o formațiune nouă devenea inevitabilă. Pînă la revoluția socia-

listă, înlocuirea relațiilor vechi social-economice prin relații social-economice noi însemna înlocuirea puterii unor exploatare prin puterea altor exploatare, schimbarea formelor de exploatare. Generalizînd întregul mers al dezvoltării sociale, economia politică proletară a dovedit în mod științific că capitalismul este ultima orînduire socială care se bazează pe exploatarea omului de către om.

Economia politică dezvăluie plîgile și vicilele neîndevedabile ale orînduirii capitaliste, arată că contradicțiile de nereșolvat proprii acestei orînduirii, decurg din esența capitalismului, din legile dezvoltării lui economice.

Formulînd în mod științific legea economică fundamentală a capitalismului, economia politică arată că scopul producției capitaliste este stocarea crescîndă a profitului, la profitul maxim. Creatorii bogățiilor sînt masele muncitoare, iar roadele muncii lor sînt însoțite de exploatare. Pentru a obține profituri maxime, capitaliștii intensifică din ce în ce mai mult exploatarea clasei muncitoare, ruineză țărînimia, aservește și jefuiește popoarele coloniale și dependente. În țările lumii capitaliste crește neîncetat pauperizarea maselor populare.

Capitalismul

Sosirea la Berlin a delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a R. D. Germane

BERLIN 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 octombrie a sosit la Berlin în vederea participării la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a constituției Republicii Democrate Germane delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice formată din V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., conducătorul delegației, P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S.A., A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., O. I. Ivaskenko, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina, Din delegație face parte de asemenea G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană.

Pe aerodromul Schönefeld din Berlin, pavoazat sărbătorit cu drapelul de stat al Republicii Democrate Germane, U.R.S.S. și țării de democrație populară, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a fost întâmpinată de O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, W. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, H. Matern, membru în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G. și vicepreședinte al Camerei Populare a R. D. Germane, Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, H. Rau, H. Loch, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., K. Schröder, F. Elser, P. Wandel și E. Muckenberger, secretari al C.C. al P.S.U.G., B. Leuschner, președintele Comisiei de stat a planificării, F. Lange, președintele Comisiei centrale de controlul de stat, ministrii C. Wach, J. Becher, K. Gregor, G. Laaps, W. Feldman, R. Chwalek, F. Macher, H. Winkler,

H. Benjamin, W. Stoph, H. Warnke, președintele Uniunii sindicatelor libere germane, H. Handke, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane, funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Germane.

Delegația guvernamentală sovietică a fost întâmpinată de asemenea de ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană, G. M. Pușkin.

Pe aerodrom, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a mai fost întâmpinată de delegațiile guvernamentale sosit la Berlin ale Republicii Populare Chineză, Republicii Populare Polone, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Române, Republicii Populare Bulgară, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Populare Mongole, Republicii Populare Albană.

Pe aerodrom au fost de asemenea de față la întâmpinarea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice funcționari ai ambasadelor sovietice, șefii și colaboratorii ambasadelor și legațiilor acreditați în Republica Democrată Germană.

Pe aerodrom a fost aliniată o gardă de onoare a poliției populare germane, au fost executate Imnulul de stat ale U.R.S.S. și R. D. Germane.

Șeful delegației guvernamentale sovietice, V. M. Molotov a rostit pe aerodrom următoarele cuvinte:

Dragi tovarăși și prieteni!

Delegația guvernamentală sovietică este fericită să transmită populației Berlinului — capitala Republicii Democrate Germane, pre-

cum și întregului popor german un cald salut prietenesc și felicitări cordiale.

Cei cinci ani de existență a Republicii Democrate Germane a cărei aniversare glorioasă este sărbătorită în aceste zile de popoare, au fost ani de dezvoltare impetuoasă a economiei și culturii și de avânt continuu al bunăstării populației sale. Au fost toată o viață de luptă dăruită de Republica Democrată Germană pentru unitatea Germaniei, pentru pace și securitatea internațională. În această luptă glorioasă popoarele țărilor noastre s-au găsit umăr la umăr în aceeași luptă.

Aceasta a întărit prietenia și colaborarea între popoarele sovietic și german.

Oamenii sovietici se bucură de succesele voastre în construcția economică și culturală, de realizările voastre în opera de apropiere între oamenii muncii din Germania răsăriteană și occidentală, ceea ce creează premisele cele mai importante pentru rezolvarea problemelor fundamentale — restabilirea unității Germaniei pe bază pașnică și democratică. Rezolvarea pozitivă a acestei probleme corespunde năzuințelor tuturor popoarelor iubitoare de pace spre asigurarea și întărirea păcii.

Poporul german poate fi încredințat că Uniunea Sovietică îi va acorda ca și până acum un ajutor multilateral, prietenesc în această acțiune dreaptă.

Trăiască Republica Democrată Germană — bastionul forțelor democratice iubitoare de pace ale poporului german!

Să crească și să se întărească prietenia de nezdruccinată dintre popoarele sovietic și german — cheiașă a unei păci trainice și a securității în Europa!

Acord cu privire la predarea către Armata Populară Vietnameză a orașului Hanoi

SAHAI 5 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Vietnameză de Informații, în cadrul ședinței Comisiei mixte din Vietnam s-a încheiat discutarea problemelor cu privire la predarea către Armata Populară Vietnameză a orașului Hanoi de către forțele armate ale Uniunii Franceze.

În acordul semnat între cele două părți la 2 octombrie se spune printre altele că încheierea comandamentului forțelor armate ale Uniunii Franceze își ia obligația de a preda instituțiile și bunurile comunale înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze. Vor fi predate toate întreprinderile comunale aflate sub control, alți autorităților franceze, cit și al celor baodaise.

Potrivit acestui acord, înaltul Comandament al Armatei Populare Vietnameze va trimite echipe administrative care să preia instituțiile și întreprinderile comunale. Înaltul comandament al forțelor armate ale Uniunii Franceze își asumă răspunderea pentru paza instituțiilor și întreprinderilor comunale și asigurarea securității primelor echipe administrative.

În câteva rânduri

● Concertul de adio dat la 4 octombrie la Moscova de maestrul artei din Republica India, s-a bucurat de mare succes. La concert a fost prezent dl. P. N. Kaul, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii India în U.R.S.S.

● La cel de al 10-lea Congres al Partidului Comunist din Finlanda s-au încheiat discuțiile pe marginea raportului de activitate al C.C. al partidului, prezentat de Ville Pessi, secretar general al partidului. Aimo Aaltonen, președintele partidului, a rostit o cuvântare consacrată problemelor muncii organizate. Numeroasele delegații de muncitori au salutat Congresul. Delegații din Germania occidentală, Spania și Danemarca au transmis urări din partea partidelor fratere. S-a dat citire telegramelor de salut a delegației Congresului de către C.C. al Partidului Comunist din Belgia, Comitetul Executiv al Partidului Comunist al Marii Britanii, C.C. al Partidului Comunist din Olanda și C.C. al Partidului Comunist din Mexic.

Noi date privind la activitatea subversivă a organizațiilor vest-germane de spionaj împotriva R. D. Germane

BERLIN 5 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 4 octombrie a avut loc la Departamentul presei de pe lângă primul ministru al R. D. Germane o conferință de presă în cadrul căreia au fost dezvăluite noi fapte de activități subversive ale organizațiilor de spionaj din Germania occidentală și din Berlinul occidental, conduse de americani.

Cu acest prilej, profesorul Albert Norden a făcut o declarație cu privire la activitatea subversivă desfășurată de organizațiile de spionaj din Germania occidentală.

El a comunicat că organele de securitate ale R. D. Germane au arestat 547 spioni și diversioniști vestberlinzi care au activat pe teritoriul R. D. Germane, iar la 29 dintre ei s-au găsit aparate de radio în cea mai mare parte de producție americană, la unii — arme de foc de producție americană și vestgermane, la alții — tot felul de mijloace pentru acțiuni de diversione.

Vorbind despre politica autorităților americane și vestgermane care răspindesc minciuni și calomnii la adresa R. D. Germane, Norden a demască printre altele afirmațiile zărilor proamercane din Berlinul occidental care au anunțat la începutul lunii septembrie „răpirea” a doi cetățeni americani — James Starr și Henry Starr. Acești doi domni, a declarat Norden, se află în prezent

în sală și vor declara ei înșiși cum au venit în R. D. Germană. În încheiere, profesorul Norden s-a ocupat de ultimele propuneri sovietice cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice. El a subliniat că populația din Republica Democrată Germană salută cu entuziasm aceste propuneri.

James Starr a răspuns apoi la întrebările reprezentanților presei. El a demască știrile false ale presei și radioului din occident că el și Henry Starr ar fi fost „răpiți” și a subliniat că ei au trecut de bună voie și din proprie inițiativă în Republica Democrată Germană.

Ne-am convins, a declarat James Starr, că guvernul S.U.A. a pășit pe calea războiului. Sosit în Europa, noi ne-am convins de asemenea că politica guvernului S.U.A. este îndreptată spre subjugarea celorlalte națiuni, spre permanentizarea scindării Germaniei, spre ocuparea pe timp nelimitat a Germaniei occidentale de către trupele americane.

Noi iubim America, a declarat James Starr, noi iubim poporul american. Cu toate acestea nu ne vom întoarce cit timp S.U.A. promovează actuala politică. De aceea, noi rugăm guvernul R. D. Germane să ne acorde azil politic.

Presa occidentală despre rezultatele conferinței de la Londra

LONDRA 5 (Agerpres). — Presa burgheză engleză aprobă acordul realizat la Londra; totuși numeroase ziare printre care „Times”, „Daily Telegraph and Morning Post” și altele arată că conferința de la Londra a lăsat multe probleme nerezolvate.

„Times” subliniază că „disputa dintre Mendès-France și ceilalți miniștri în legătură cu proporțiile și gradul controlului asupra armamentelor, de fapt nu a încetat. Ea a fost ocolită, dar nu reglementată”.

Ziarul își exprimă îngrijorarea în legătură cu ratificarea acordului de la Londra de către parlamentul francez și atrage atenția că „gestul lui Mendès-France se află totdeauna nispurii micșorare ale Adunării Naționale franceze”. Ziarul „Daily Express” scrie într-un articol redacțional că gruparea militară creată „are o bază nestabilă” și „subredă”.

WASHINGTON 5 (Agerpres). — Unele cercuri politice americane își exprimă îngrijorarea în legătură cu atitudinea pe care Adunarea Națională Franceză o va adopta față de hotărârile conferinței de la Londra. „Anumite oficialități americane subliniază United Press, care mai păstrează încă amintirea neplăcută a respingerii de către francezi a tratatului G.D.E., mențin o atitudine de expectativă. Aceste oficialități afirmă că tot ce pot spera este că primul ministru francez va depune un efort destul de puternic pentru a obține ratificarea acordurilor de la Londra de către parlamentul francez”.

Această îngrijorare în legătură cu viitorul vot al Adunării Naționale Franceze este împărtășită și de o serie de organe ale presei americane. Astfel, de pildă, ziarul „Daily News” scrie că „conferința de la Londra nu poate fi prilej nici măcar de mică bucurie etil timp cât parlamentele celor două țări nu au ratificat încă hotărârile luate la conferință. În această privință Adunarea Națională Franceză, atât de divizată din punct de vedere politic, constituie cheia întregii probleme. Dacă deputații francezi vor repeta în cazul anterior, Occidentul (este vorba de politica occidentală — N.R.) va fi aruncat din nou înapoi de unde a pornit”.

PARIS 5 (Agerpres). — Rezultatele conferinței de la Londra a celor două state

P. S. U. G. va participa la alegerile din Berlinul occidental

BERLIN 5 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Partidul Socialist Unit din Germania va participa la alegerile pentru adunarea orașenească de deputați din Berlinul occidental care vor avea loc la 5 decembrie a.c. Ho-

stent comentate pe larg de presa franceză care se întreabă dacă Adunarea Națională Franceză va aproba sau nu hotărârile luate la această conferință.

„Primul ministru Mendès-France, scrie „Le Figaro”, trebuie să se aștepte la serioase rezerve chiar în rândurile partizanilor săi dintre care mulți resping azi, la fel ca și ieri, ideea refacerii unei armate germane autonome. De asemenea, sînt posibile rețineri și din partea aceluia care subordonează problema reînarmării germane unei tentative de negocieri cu U.R.S.S.”

Ziarele subliniază de asemenea „puternicele rețineri” existente în rândurile partidelor M. R. P. și S. F. I. O. față de hotărârile luate la Londra.

BONN 5 (Agerpres). — În Germania occidentală hotărârile conferinței de la Londra au provocat reacții diferite.

În timp ce în cercurile guvernamentale de la Bonn se face multă zărvă în legătură cu „succesul obținut de Adenauer la Londra”, majoritatea opiniei publice vest-germane — și sub presiunea acestuia o serie de partide politice ca, de pildă, partidul social democrat, partidul liber german, etc. — își exprimă împotrivirea față de hotărârile conferinței de la Londra care ignorase complet problema reunificării Germaniei.

Sub presiunea puternicului curent de opinie în favoarea unificării Germaniei, președintele partidului social democrat, Ollenhauer a făcut o declarație în care exprimă regretul partidului său că „la conferința de la Londra nu s-a acordat nici o importanță chestiunii unei noi inițiative în problema unificării Germaniei”.

LONDRA 5 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în cursul dimineții de 5 octombrie a avut loc o ședință a cabinetului britanic, în cadrul căreia au fost discutate rezultatele conferinței de la Londra. Potrivit agenției France Presse, care citează surse diplomatice bine informate, guvernul englez consideră că hotărârea sa de a menține în Germania occidentală un efectiv de 4 divizii nu va fi supusă ratificării parlamentului, alîmîndu-se că la Londra nu a fost creat un „nou tratat” care să necesite aprobarea parlamentului.

tărîrea de a se admite P.S.U.G. la participarea în alegerile din Berlinul occidental a fost luată la 4 octombrie de senatul din Berlinul occidental. După cum se știe, în toate sectoarele Berlinului există organizații ale P.S.U.G.

SPORT

Campionatele internaționale de tir ale R. P. R.

La poligonul Băneasa Tîrnari au continuat ieri întrecerile campionatelor internaționale de tir ale R.P.R. Concursul a programat proba de pistol liber — calibru redus, talere manșă a 1-a și proba de armă liberă calibru mare 3x40 de focuri.

Titlul de campion internațional al R.P.R. în proba de pistol liber-calibru redus a revenit recordmanului mondial U. Mann Torsten (Suedia) care a realizat 561 puncte. Această performanță este deosebită cu 2 puncte recordului mondial deținut de trăgătorul suedez. Pe locul doi s-a clasat K. Martazov (U.R.S.S.) cu 554 puncte, iar pe locul trei coechipierul său Lev Weinstein cu același punctaj. Realizînd 534 puncte, campionul R.P.R., Titu Manicaticide a stabilit un nou record republican.

După desfășurarea manșei 1 la talere pe primele locuri se află Treybal (R. Cehoslovacă) și Nikandrov (U.R.S.S.) care au cîștigat 100 puncte fiecare. Deoarece n-au fost verificate toate fișele probei de armă liberă calibru redus 3x40 focuri, rezultatele definitive vor fi cunoscute în cursul zilei de astăzi.

Campionatele internaționale de tir ale R.P.R. se vor încheia astăzi odată cu desfășurarea următoarelor probe: talere (manșă a 2-a), pistol calibru mare, armă militară 3x20 și armă liberă 3x20 (fete).

(Agerpres)

Circușul ciclist al R. P. R.

FOCȘANI. (prin telefon de la trimisul nostru). Etapa a treia a „Circușului ciclist al R.P.R.”, alergată marți pe distanța Brăila-Buzău-Focșani (173 km.), s-a terminat cu victoria alergătorului bulgar Stoiian Gheorgheiev.

Cursa a avut o alură rapidă de la plecare. După primul din km., Mircea Stan (Avintul) și Iulian Teodorescu (Flacăra) se desprind din pluton, însă la 15 km., ei sînt ajunși de ceilalți alergători. Ritmul susținut al cursei face ca în prima oră să se parcurgă 37 de km. Aceștii rulați rapid nu-i rezistă însă toți concurenții și plutonul se împarte în două. În prima parte, formată din 11 cicliști, se află și C. Dumitrescu (Progresul CPSC), Marin Niclescu (Flamura Rosie), C. Istrate (Progresul CPSC) și Stoiian Gheorgheiev (R. P. Bulgaria). Ei se schimbă ne- rînd la conducere, fapt care face să se distanțeze din ce în ce mai mult de urmăritori. Din plutonul fruntas Stoiian Serban (Locomotiva) cade și rămîne în urmă, așa că în Buzău intră un grup de 10 cicliști, avînd în frunte pe Stoiian Gheorgheiev. Grupul are un avans de un minut, dar după 15 km. de la ieșirea din Buzău e ajuns de ceilalți cicliști, veniți puternic din urmă. Plutonul fruntas rulează acum compact pînă la 15 km. înainte de Focșani, unde Gheorgheiev, urmat de St. Sebe (Progresul), C. Sandru (Flamura Rosie) și alții, atacă. La sprintul final, pe străzile orașului, Stoiian Gheorgheiev se dovedește cel mai rapid și cîștigă etapa, realizînd media orară de 37,600 km.

Clasamentul etapei este următorul: 1) S. Gheorgheiev (R. P. Bulgaria) 4h 35' 59" (timp cu bonificație); 2) C. Sandru (Flamura Rosie) 4h. 36' 14" (timp cu bonificație); 3) B. Rosenberg (Constructorul) 4h. 36' 29"; 4) Nencio Hristov (R. P. Bulgaria) 4h. 36' 29"; 5) A. Voisescu (C.C.A. II) același timp; 6) Marin Niclescu (Flamura Rosie) 4h. 37' 02"; 7) C. Istrate (Progresul C.P.C.S.) urmat de alți 16 cicliști, sosiți în același timp cu el.

Clasamentul general individual după această etapă este următorul: 1) Stoiian Gheorgheiev (R.P.R.) 10h. 12' 54"; 2) I. Constantin (C.C.A. I) 10h. 13' 13"; 3) Nencio Hristov (R. P. Bulgaria) 10h. 13' 39"; 4) St. Ștefan (Dinamo I) 10h. 13' 52"; 5) I. Hora (C.C.A.I) 10h. 13' 53".

Astăzi se alege etapa a IV-a Focșani-Piatra Neamț.

T. RESMERIȚA

Dinamo (Moscova) — Arsenal (Londra) 5-0

MOSCOVA 5 (Agerpres). — Pe stadionul „Dinamo” din Moscova s-a disputat la 5 octombrie în noaptea întîlnirea internațională prietenească de fotbal dintre echipele „Dinamo” Moscova și „Arsenal” Londra. Prezența fotbalistilor englezi în capitala sovietică a stîrnit un mare interes în rîndul pasionalilor jocului cu balonul rotund. Aproximativ 90.000 de spectatori au umplut tribunele stadionului pentru a urmări desfășurarea întîlnirii.

Fotbaliștii sovietici s-au arătat superiori de la început alături din punct de vedere tehnic și tactic. Echipa Dinamo a jucat foarte rapid surprinzînd de multe ori apărarea echipei din Londra. Jocul care s-a desfășurat într-o notă de sportivitate desăvîrșită s-a încheiat cu scorul de 5-0 (1-0) în favoarea echipei Dinamo-Moscova. La sfîrșit, publicul moscovit a făcut o caldă manifestare jucătorilor celor două echipe.

SPECTACOLE

TEATRE: Național „I. L. Caragiale” (Comedia): Matei Millo; Național „I. L. Caragiale” (Studio): Nunta lui Crencin; Armatei (Bdul General Magheru): Mașca; Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlai-cu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Chirila în provincie și Piatra din casă; Teatrul de operă: Culegătorii de stele; Evreesc de Stat: Cu sare și piper; Studioul actorului de film „C. Nottara”: Minci-nosul; Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala teatrului din Calea Victoriei): Fără mînuși; Tîndărie: Artiștii pădului.

CINEMATOGRAFE: Patria: Ernst Thäl-men — fiul clasei sale; Republica, I. C. Frimur: Asaltul forbului din muncă; București, Grădina Progres: Intr-un port îndepărtat; Întîlnirea între popoare: Coț alb; Maxim Gorki: Recoltă îmbelsugată; Tineretului: În noaptea de ajun; Timpul Noi: Povestea automobilului sovietic; Flacăra ferocată: Elena Pavel; Cîntece despre om; Lumina: Două lumi; Victoria: Colțura cea mare; George Doja: Reîntoarcerea victorioasă; 8 Martie: Balaurul; Vasile Roaită: Liubov larviva; U-tirea: Insula mistereelor; Cultural: Echipa de pe strada noastră; Constantin David: Pentru pace și prietenie; Alexandru Sahia: Nepoții gornistului (seria I); Flacăra: Pantoforii țarinei; T. Vladimirescu: Tîndărie gară (seria I); Aurel Viaticu: Undeva în Bizonia; Munca: Arena celor curajoși; Artă: Keto și Kote; Popular: Omul cu 1000 de fete; M. Emilescu: Pulbere argintie; Miorița: Rezolvor; Moșilor: Un caz în talga; 23 August: Poemul dragostei; Donca Simo: Alexandru Nevski; Ilie Pintilie: O noap-te furtunoasă, Vizita, Lanțul slăbiciunii, Aredăușul roșu;

Ce ne învață economia politică

(Urmare din pag. 3-a)

Teoria economică a marxism-leninismului ne învață că condiția hotărîtoare pentru victoria socialismului și comunismului în toate țările care s-au rupt din sistemul capitalist este întărirea continuă a forței lagărului socialismului, dezvoltarea continuă a colaborării economice, politice și culturale dintre țările care fac parte din acest lagăr.

Dezvăluind cauzele interne ale inevitabilității istorice a pieririi capitalismului și a victoriei socialismului, economia politică dă o fundamentare științifică problemei privitoare la caracterul relațiilor dintre lagărul socialismului pe de o parte și lagărul socialismului de cealaltă parte. Ea ne arată că coexistența pașnică și colaborarea de afaceri dintre țările care fac parte dintr-unul sau din celălalt dintre lagăre pe baza avantajului reciproc și a neamnestecului în afacerile interne ale celorlalte părți este nu numai posibilă dar și necesară.

IV.

Economia politică a socialismului are o însemnătate uriașă pentru conducerea construcției comuniste.

Ca și legile oricărei alte formațiuni sociale, legile economice ale socialismului au un caracter obiectiv. Ignorarea cerințelor acestor legi nu trece fără urmări, ea duce în mod inevitabil la dezorganizarea vieții economice, provoacă greutăți și contradicții. Negarea caracterului obiectiv al legilor economice înseamnă lichidarea științei economice și duce pe calea aventurismului în politică.

Nu mai mici sînt daunele pe care le aduce practici construcției comuniste țării privitoare la faptul că oamenii sînt neputincioși în fața legilor economice. O asemenea fetișizare a legilor este o teoretizare a spontaneității în construcția comunistă.

Cunoașterea legilor economice ale socialismului permite pătrunderea în însăși esența proceselor care au loc în economia socialistă, ecoaterea la iveauă a tendințelor noi, progresiste, ale dezvoltării, atunci cînd ele se mai găsesc în germene, posibilitatea de a prevedea în mod științific mersul dezvoltării economice și înfăptuirea conducerii planice a economiei naționale. Îndreptînd-o pe calea spre comunism.

Sprînjîndu-se pe cunoașterea legilor eco-

nomice obiective, partidul comunist și guvernul sovietic elaborează și înfăptuiesc o politică fundamentată din punct de vedere științific, politică care ogîndește cerințele dezvoltării vieții materiale a societății, interesele fundamentale ale poporului și care este înfruptată în viață, prin munca activă și creatoare a maselor de oameni ai muncii.

În stabilirea politicii sale partidul comunist și guvernul sovietic se conduc după cerințele legii economice fundamentale a socialismului. În conformitate cu această lege, partidul și guvernul înfăptuiesc politica de creștere continuă a nivelului material și cultural al tuturor oamenilor sovietici pe baza creșterii neîntrepruie a producției socialiste. Grija pentru fericirea poporului este datoria supremă a partidului comunist și a guvernului sovietic.

Baza orînduirii socialiste, izvorul bogăției și puterii Patriei, izvorul vieții îmbelsugate și civilizate a oamenilor muncii, este proprietatea socială asupra mijloacelor de producție.

Societatea sovietică a dobîndit succese colosale în dezvoltarea economiei socialiste. În comparație cu anul 1913 volumul producției globale a industriei mari din U.R.S.S. a crescut în anul 1953 de 30 ori (în prețuri comparate). Din an în an crește venitul național al țării noastre. Veniturile reale ale oamenilor muncii din U.R.S.S. au crescut pe cap de muncitor în proporțiile următoare: în comparație cu anul 1913, și tinîndu-se seama de lichidarea sărăciei, veniturile muncitorilor au crescut în anul 1940 de peste 3 ori, iar veniturile țărănilor de 3,5 ori. În comparație cu anul 1913 veniturile muncitorilor și funcționarilor au crescut în anul 1952 cu 68 la sută, iar veniturile țărănilor cu aproximativ 72 la sută. În același timp a crescut în mod simțitor și nivelul cultural al oamenilor muncii de la orase și sate. În scopul creșterii continue a bunăstării materiale a oamenilor muncii, partidul și guvernul duc în mod consecvent o politică de extindere prin toate mijloacele a producției bunurilor de larg consum.

O deosebită importanță pentru conducerea justă a economiei naționale o are cunoașterea și folosirea cu pricepere a legii economice a dezvoltării planice (proportionale) a economiei naționale. Pe baza cerințelor acestor legi se stabilesc proporțiile necesare în economia națională. În primul rînd dintre producția mijloacelor de producție și produc-

ția obiectelor de consum, în așa fel încît să se întărească neîncetat puterea economică a țării și să se satisfacă la maxim, avîndu-se în vedere nivelul respectiv al producției, nevoile mereu crescînde ale oamenilor muncii.

O importanță de prim rang o are stabilirea unor proporții juste între industrie și agricultură și totodată între diferitele ramuri din cadrul industriei și din cadrul agriculturii. În ultimul timp s-a remarcat o simțitoare răgînțire în urmă a ritmului de creștere a agriculturii socialiste față de ritmul de creștere a industriei. A apărut o discordanță evidentă între creșterea rapidă a nevoilor de cereale, carne, produse lactate, legume și fructe pe de o parte și nivelul producției agricole pe de altă parte.

Pentru a lichida această discordanță, partidul și guvernul înfăptuiesc un vast program pentru avîntul puternic al producției agricole.

Planificarea justă, care corespunde cerințelor dezvoltării multilaterale a economiei, presupune imbinarea strictă a principiilor conducerii centralizate planificate la indici principali, cu acordarea independenței și inițiativei necesare organelor locale, întreprinderilor industriale, colhozurilor, sovhozurilor.

Știința economică dezvoltă particularitățile calitative ale muncii sociale în socialism, explică necesitatea economică a repartiției după muncă, arată importanța vitală a disciplinei noi, socialiste, a muncii, fundamentează în mod științific necesitatea repartiției juste a resurselor de muncă între producția materială și sfera reproducției (din afara producției).

Marea forță a legii economice a repartiției după muncă constă în faptul că ea asigură coînterarea personală materială a fiecărui muncitor în rezultatele muncii sale, imbină interesele personale ale muncitorului cu cele ale statului, constituie un imbold puternic de dezvoltare a producției și contribuie la avîntul bunăstării oamenilor muncii.

Legea economică a repartiției după muncă constituie baza înfăptuirii consecvente a tît în domeniul sărăzirii cit și în domeniul repartiției veniturilor în colhozuri, a principiului retribuției diferențiate a muncii după cantitate și calitate și în funcție de rezultatele ei, orientează cadrele în lupta lor intrîns-gătătoare împotriva învîlării. Se știe că în unele sectoare ale economiei naționale, în special în agricultură, au existat cazuri de

nerespectare a acestei legi, ceea ce a dăunat în mod serios economiei socialiste.

În scopul lichidării acestor încălcări și pentru extinderea producției de produse agricole, partidul și guvernul înfăptuiesc un sistem întreg de măsuri pentru stimularea materială a colhozurilor și colhoznicilor, a lucrătorilor din S.M.T. și din sovhozuri.

Economia politică ne învață că creșterea sistematică a productivității muncii în industrie, în construcție, în transporturi, în agricultură, constituie o condiție hotărîtoare pentru dezvoltarea producției socialiste, pentru crearea unei abundențe de mărfuri de consum popular, pentru întrecerea economică cu succes a țărilor capitaliste cele mai dezvoltate. În ultimii 25 ani (1928—1953) productivitatea muncii din industria U.R.S.S. a crescut de aproximativ 6 ori, în construcție, și în transportul feroviar — de 3,5 ori. Productivitatea muncii din colhozuri și sovhozuri întrece productivitatea în agricultura dinainte de revoluție aproximativ de 3 ori.

Cifrele arătate constituie o mărturie a ritmului de creștere rapidă a productivității muncii în U.R.S.S. Totuși din punctul de vedere al sarcinilor construcției comuniste, nivelul atîns în ceea ce privește productivitatea muncii este încă insuficient. Lupta pentru creșterea continuă a productivității muncii constituie sarcina cea mai importantă a construcției comuniste.

Economia politică ne învață că în condițiile socialismului continuă să acționeze legea valorii. Ea ne dezvăluie deosebită importanță a folosirii acestei legi și a instrumentelor economice legate de această lege, pentru introducerea și întărirea hrozasciotului, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost al producției, creșterea rentabilității întreprinderilor. Ea fundamentează rolul important în economia socialistă a comerțului sovietic care reprezintă forma de bază de repartiție a produselor în socialism, arată marea însemnătate a circulației banilor, a creditului.

Știința economic